

BULLETIN
VAN
VRAGEN EN ANTWOORDEN
6 JUNI 1988

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69,3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie	133
L. Waltniel, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting	136
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn, Gezin en Volksgezondheid	136
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling, Vorming en Openbaar Ambt	137
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	138
J. Dupré, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Landinrichting en KMO-beleid	142
H. Weckx, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Brusselse Aangelegenheden	147
E. Beysen, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening	148
P. Breyne, Gemeenschapsminister van Huisvesting	152
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69,5)	
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	152
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 69,5)	
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	155

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS**A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69,3 en 4)**

G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE

Vraag nr. 20
van 19 april 1988
van de heer J. GEYSELS

Recyclagepapier — Gebruik in de administratie van de Vlaamse Gemeenschap

Kan de Gemeenschapsminister enige toelichting verschaffen betreffende het gebruik van recyclagepapier bij de diensten van het kabinet en van de administratie ?

Wordt er gebruik gemaakt van recyclagepapier, en zo ja, in welke mate ? Zo neen : welke zijn dan de redenen hiervoor ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Gecoördineerd antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid volgende inlichtingen te verstrekken.

Uit de bevraging van de ministeriële kabinetten van de Vlaamse Executieve en de Centrale Aankoopdienst van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap is gebleken dat met uitzondering van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest momenteel geen recyclagepapier wordt gebruikt.

Als globale hoofdreden wordt opgegeven dat het gebruik van recyclagepapier tot meer defecten en derhalve grotere onderhoudskosten van de bureel- en fotocopiëermachines aanleiding geeft.

Bovendien blijkt de netto-inkoopprijs van kwalitatief evenwaardig kringlooppapier hoger te zijn dan die van wit off-set papier.

Vraag nr. 21
van 27 april 1988
van de heer N. DE BATSELIER

Proeftuinen te Destelbergen — Subsidiëring en controle

In Destelbergen, Schaassestraat, wordt een project voor proeftuinen uitgevoerd. Een loods-werkruimte, burelen, serres, ketelhuis en een plasticschuur worden opgericht. De Vlaamse Gemeenschap kende het project subsidies toe. De werken werden aangevat in november 1987 en zullen in 1988 beëindigd worden.

Kunt u mij meedelen hoeveel subsidies toegekend werden ? Welk percentage werd verleend en voor welke

periode van de uitgevoerde werken ? Welke waren de contractuele bepalingen over die subsidies ? Welke controle werd op de naleving van de contractuele bepalingen uitgeoefend ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat de Vlaamse Executieve in haar zitting van 28 oktober 1987 beslist heeft een investeringstoelage toe te kennen voor de uitbouw van het Proeftuincentrum te Destelbergen.

Dit project, dat op advies van mijn collega P. De Keersmaeker, Staatssecretaris voor Europese Zaken en Landbouw, aanvaard werd voor een bedrag van 94.505.065 frank, werd ondertussen reeds volledig gerealiseerd door de drie hiernavolgende VZW's welke deel uitmaken van het bedoelde proeftuincentrum :

- VZW Proeftuin voor Boomkwekerij ;
- VZW Proeftuin voor Bloemisterij ;
- VZW Proeftuin voor Snijbloementeel.

Individuele gegevens omtrent het niveau van de steunverlening worden, om begrijpelijke redenen, niet vrijgegeven. Wel kan ik het geachte lid meedelen dat de integrale steun slechts wordt uitgekeerd na voorlegging van bewijsstukken waaruit afdoende blijkt dat de investeringen ook effectief werden gerealiseerd.

Vraag nr. 22
van 28 april 1988
van de heer W. CORTOIS

Economische reconversie Limburg — Bedrijfsverhuizingen van Antwerpse Kempen naar Limburg

Steeds meer verschijnen alarmerende berichten over bedrijfsverhuizingen van de Antwerpse Kempen naar Limburg.

Uiteraard heeft dit alles te maken met de overvloedige middelen die Limburg ontvangt vanwege de Europese, Belgische en Vlaamse overheden.

Omwille van dit overheidsgeld in het kader van de reconversie, trekken bestaande bedrijven uit de belendende Kempen richting Limburg.

Auto-uitlaatfabrikant Bosal uit Oevel besloot, omwille van de steun van de LIM, zijn technologisch centrum in Limburg te bouwen. Coek en Covox uit Westerlo, bedrijven die gesofistikeerde metaalproducten vervaardigen, breiden niet uit in Westerlo, maar vestigen zich in Limburg. Een Herselts bedrijf verhuist ook al naar het oosten. In de Kempen vreest men dat het niet bij deze bedrijven zal blijven. Bovendien is het bijna zeker dat de EG dit jaar het statuut van ontwikkelingszone voor Limburg zal bevestigen, maar zal ontnemen aan de Kempen.

Graag had ik van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve vernomen, wat zijn standpunt ter zake is. Is het zinvol bedrijven te „verplaatsen” dank zij onder andere Vlaams overheidsgeld, om op die manier kunstmatig een streek te reconverteren en gelijktijdig een

andere streek in Vlaanderen in problemen te brengen op het gebied van economische bedrijvigheid en tewerkstelling ?

Antwoord

De oprichting van de LIM (Limburgse Investeringsmaatschappij) moet geplaatst worden in het kader van enerzijds het Toekomstcontract voor Limburg (gezamenlijk onderschreven door de EG-Commissie, de nationale Regering, de Vlaamse Executieve en de Provinciale overheid van Limburg) en anderzijds de beslissing van de nationale Regering van 31 december 1986 omtrent de herstructurering van de KS (Kempische Steenkoolmijnen). Het kapitaal van de LIM wordt in belangrijke mate gevoed door de versnelde sluiting van de drie oostelijke mijnzetels in Limburg, waarbij circa 10.000 arbeidsplaatsen verloren gingen.

De LIM heeft als belangrijk doel bij te dragen tot de realisatie van nieuwe investeringen, met als hoofdobjectief op groei gerichte, economisch verantwoorde creatie van werkgelegenheid op korte en middellange termijn. De LIM verleent geen subsidies, maar neemt enkel participaties. De prioriteit is gelegd op nieuw op te richten bedrijven in Limburg en op investeringen met een belangrijke arbeidsintensiviteit.

Het kan en mag niet de bedoeling zijn dat de LIM zou participeren in die bedrijven die een exploitatiezetel elders in Vlaanderen louter afbouwen en verplaatsen naar Limburg.

Ik wil het geachte lid er ook op wijzen dat de Kempen, als door de EG erkend ontwikkelingsgebied, in aanmerking komt voor belangrijke tegemoetkomingen vanwege de EG (tusscnkomsten van het EFRO en ESF). de nationale overheid (fiscale mogelijkheid tot oprichting van reconversievenootschappen en tot inplanting op T-zones) en de Vlaamse Executieve in het kader van haar reconversie- en expansiebeleid dat via overleg met de sociale partners in het VESOC (Vlaams Economisch en Sociaal Overlegcomité) werd uitgestippeld. Regio's in Vlaanderen die door de EG niet erkend zijn als ontwikkelingsgebied, komen niet in aanmerking voor deze belangrijke tegemoetkomingen.

De drie in Vlaanderen door de EG erkende ontwikkelingszones vertegenwoordigen circa 23 % van de totale Vlaamse bevolking ; dit betekent dat 77 % van de Vlamingen een belangrijke solidariteit opbrengen voor Limburg, de Kempen en de Westhoek. Deze solidariteit steunt op een ruime politieke en sociaal-economische consensus.

Vraag nr. 23
van 28 april 1988
van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

Bestuurs- en personeelsleden van de aan het Vlaamse Gewest en de Vlaamse Gemeenschap ondergeschikte (openbare) besturen en personeelsleden van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap — Legitimatiebewijzen

Bestuurs- en personeelsleden van de aan het Vlaamse Gewest en de Vlaamse Gemeenschap ondergeschikte

(openbare) besturen evenals de personeelsleden van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, voeren regelmatig taken uit waarvoor zij of gemandateerd of belast werden in uitvoering van bevoegdheden of opdrachten die het Vlaamse Gewest of de Vlaamse Gemeenschap aan hen heeft toevertrouwd.

Kan de geachte Voorzitter mij mededelen of deze personen behoren te beschikken over legitimatiebewijzen waardoor ten opzichte van de burgers hun officiële aanstelling in hun mandaat, ambt of opdracht kan bewezen en kenbaar gemaakt worden.

Zo op het voorgaande positief dient geantwoord te worden wens ik op gedetailleerde wijze te vernemen :

1. aan wie bedoelde bewijzen (kunnen) worden afgegeven ;
2. wie onder deze tevens politionele of verbaliserende bevoegdheid heeft ;
3. wie deze bewijzen afgeeft ;
4. onder welke vorm ;
5. hoe over de éénvormigheid en het passend gebruik wordt gewaakt ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid volgend antwoord te verstrekken.

De personeelsleden van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap die belast zijn met het uitvoeren van inspectie- of controleopdrachten, worden in het bezit gesteld van een legitimatiebewijs waardoor de officiële aanstelling in hun ambt of opdracht kan bewezen of kenbaar gemaakt worden.

Op voorstel van de leidend ambtenaar en na goedkeuring door de functioneel bevoegde Gemeenschapsminister worden door de Directeur-generaal van de Algemene Administratieve Diensten van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap eenvormige legitimatiekaarten afgegeven aan vastbenoemde ambtenaren en aan tijdelijke of contractuele personeelsleden.

Op het legitimatiebewijs wordt melding gemaakt van de naam, voornamen, graad, functie en nr. van de identiteitskaart van de betrokken ambtenaren alsmede volgens de specifieke opdrachten waarmee zij zijn belast, van de wetten, decreten en besluiten waaruit deze ambtenaren hun bevoegdheden putten. Tevens wordt een recente pasfoto aan het legitimatiebewijs aangehecht.

Aan personeelsleden ter beschikking gesteld van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap wordt een attest afgegeven dat ook deze personen tevens in de mogelijkheid stelt zich te legitimeren, voor de duur van de terbeschikkingstelling.

Voor het antwoord op de vraag welke personeelsleden een politionele of verbaliserende bevoegdheid hebben, worden de nodige elementen ingewonnen. Ik zal niet nalaten zodra deze in mijn bezit zijn, het geachte lid hiervan in kennis te stellen.

Voor de gegevens omtrent de bestuurs- en personeelsleden van de aan het Vlaamse Gewest en de Vlaamse Gemeenschap ondergeschikte openbare besturen verwijs ik het geachte lid naar de respectieve Gemeenschapsministers die de bevoegdheid over deze instellingen en besturen hebben.

Vraag nr. 24
van 3 mei 1988
van de heer N. DE BATSELIER

Investeringsprogramma's Vlaamse Executieve 1987 — Gerealiseerde projecten in de provincie Oost-Vlaanderen

In het investeringsprogramma van de Vlaamse Executieve is voor 1987 een bedrag voorzien van ca. 22 miljoen frank.

Mag ik opgesplitst per Vlaamse provincie vernemen welk bedrag tot op heden reeds is vastgesteld uit uw investeringsprogramma? Tevens had ik graag vernomen in hoever de bedragen voorzien voor de provincie Oost-Vlaanderen verwezenlijkt of geëngageerd zijn voor 1987?

Mochten er met betrekking tot het engagement voor de provincie Oost-Vlaanderen bepaalde projecten tot hertoe niet uitvoerbaar zijn, mag ik u dan vragen deze projecten, alsmede de redenen van niet-uitvoering te vermelden?

N.B.: Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Gecoördineerd antwoord

De gegevens die door het geachte lid gevraagd worden kan hij terugvinden in mijn antwoord op een gelijkaardige vraag gesteld door de heer M. Didden (vraag nr. 3 van 11 februari 1988). Dit antwoord verscheen in het Bulletin van de Vragen en Antwoorden nr. 3 van 18 april 1988, blz. 81.

Vraag nr. 26
van 16 mei 1988
van de heer M. DESUTTER

Europees Jaar van de Muziek — Spreiding subsidiëring

De Vlaamse Executieve besliste om 20 miljoen ter beschikking te stellen van de Stuurgroep van de Vlaamse Gemeenschap voor het Europees Jaar van de Muziek.

Op 1 augustus 1986 stelde ik aan de geachte Gemeenschapsminister van Cultuur de vraag hoe deze 20 miljoen verdeeld werden over de 5 Vlaamse provincies. Op te maken uit het antwoord op 9 juni 1987, berust deze materie bij de bevoegdheid van Externe Betrekkingen, die thans aan u is toevertrouwd.

Graag vernam ik dus hoe deze 20 miljoen frank verdeeld werden over de 5 Vlaamse provincies. Ongetwijfeld werd hierbij rekening gehouden met het feit dat vele van onze landgenoten zich tijdens de zomermaanden aan de kust bevinden.

Antwoord

De door het geachte lid bedoelde Stuurgroep in het kader van het Europees Jaar van de Muziek, en die de aanvragen tot subsidiëring heeft behandeld, heeft wel degelijk gefunctioneerd onder de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van Cultuur. Het toenmalige Commissariaat-Generaal voor Internationale Culturele Samenwerking nam het secretariaat waar.

Het huidige Commissariaat-Generaal voor Internationale Samenwerking dat momenteel onder mijn bevoegdheid ressorteert heeft de betrokken dossiers afgestaan aan het bevoegde Bestuur van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Voor de concrete cijfergegevens zoals gevraagd door het geachte lid, heb ik derhalve de eer u te verwijzen naar de Gemeenschapsminister van Cultuur.

Vraag nr. 27
van 16 mei 1988
van de heer R. DAEMS

Brochure „DIR V-dynamiek, zeven jaar vernieuwingsbeleid in Vlaanderen” — Kostprijs en oplage

Onlangs hebben alle leden van de Vlaamse Raad een brochure ontvangen met als titel „DIRV-dynamiek, zeven jaar vernieuwingsbeleid in Vlaanderen”.

Graag had ik van de Minister vernomen:

1. aan wie deze brochure werd rondgestuurd;
2. wat de totale kostprijs is van deze brochure;
3. op hoeveel exemplaren deze brochure werd aangeemaakt;
4. wat het essentiële verschil tussen „vernieuwingsbeleid” en „herstelbeleid”?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

1. De brochure „DIRV-dynamiek, zeven jaar vernieuwingsbeleid in Vlaanderen” werd toegestuurd aan de Leden van de Vlaamse Raad, de Leden van de Gewest- en Gemeenschapsexecutieven, de nationale Regering, de Vlaamse geëcoopteerde Senatoren, de Ambtenaren-generaal van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, de Ambtenaren (niveau 1) van de Administratie Economie en Werkgelegenheid, de lokale en regionale besturen, de Europese Commissie, de Vlaamse Europarlementsleden, de Vlaamse EG-ambtenaren, de Vlaamse instellingen van openbaar nut, het diplomatiek bedrijfsleven, de pers en de instituten voor hoger onderwijs. Bovendien kon en kan de brochure door individuele belangstellenden gratis aangevraagd worden op mijn Kabinet.
2. De totale kostprijs van deze brochure bedraagt 106,- BF. (excl. BTW) per stuk.
3. De brochure werd oorspronkelijk gedrukt op een

oplage van 4.000 exemplaren. Wegens het grote aantal aanvragen werden achteraf nog 3.000 exemplaren bijgedrukt.

4. De begrippen „herstelbeleid” en „vernieuwingsbeleid” refereren, in een sociaal-economische context, beide naar een beleid dat erop gericht is grote economische activiteit tot ontwikkeling te brengen, door middel van de versterking van het industrieel draagvlak, de vrijwaring van de concurrentiepositie van de ondernemingen, de creatie van duurzame tewerkstelling en de sanering van de overheidsfinanciën. Het begrip „herstelbeleid” heeft de connotatie dat een politiek wordt beoogd die tot doel heeft de economische activiteit terug te brengen „in de vroegere staat”. Het begrip „vernieuwingsbeleid”, daarentegen, heeft een ruimere betekenis die beter overeenstemt met de door de Vlaamse Regering steeds onderschreven optie om de Derde Industriële Revolutie in Vlaanderen versneld te helpen doorvoeren.

Deze DIRV-politiek is er inderdaad op gericht de industriële en economische aanpak, waar nodig en wenselijk, niet zozeer in de vroegere staat te herstellen, dan wel geheel of ten dele te vernieuwen, zodat oude, versleten, onbruikbare produkten, diensten en produktieprocedures kunnen vervangen worden door nieuwe, levensvatbare en toekomstgerichte activiteiten.

L. WALTNIEL
VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN FINANCIËN
EN BEGROTING

Vraag nr. 4
van 3 mei 1988
van de heer N. DE BATSELIER

Investeringsprogramma's Vlaamse Executieve 1987 — Gerealiseerde projecten in de provincie Oost-Vlaanderen

In het investeringsprogramma van de Vlaamse Executieve is voor 1987 een bedrag voorzien van ca. 22 miljoen frank.

Mag ik opgesplitst per Vlaamse provincie vernemen welk bedrag tot op heden reeds is vastgesteld uit uw investeringsprogramma ? Tevens had ik graag vernomen in hoever de bedragen voorzien voor de provincie Oost-Vlaanderen verwezenlijkt of geëngageerd zijn voor 1987 ?

Mochten er met betrekking tot het engagement voor de provincie Oost-Vlaanderen bepaalde projecten tot hertoe niet uitvoerbaar zijn, mag ik u dan vragen deze projecten, alsmede de redenen van niet-uitvoering te vermelden ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de heer Voorzitter van de Vlaamse Executieve de elementen van antwoord op voormelde vraag zal bundelen in een gecoördineerd antwoord.

J. LENSENS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN WELZIJN,
GEZIN EN VOLKSGEZONDHEID

Vraag nr. 28
van 3 mei 1988
van de heer N. DE BATSELIER

Investeringsprogramma's Vlaamse Executieve 1987 — Gerealiseerde projecten in de provincie Oost-Vlaanderen

In het investeringsprogramma van de Vlaamse Executieve is voor 1987 een bedrag voorzien van ca. 22 miljoen frank.

Mag ik opgesplitst per Vlaamse provincie vernemen welk bedrag tot op heden reeds is vastgesteld uit uw investeringsprogramma ? Tevens had ik graag vernomen in hoever de bedragen voorzien voor de provincie Oost-Vlaanderen verwezenlijkt of geëngageerd zijn voor 1987 ?

Mochten er met betrekking tot het engagement voor de provincie Oost-Vlaanderen bepaalde projecten tot hertoe niet uitvoerbaar zijn, mag ik u dan vragen deze projecten, alsmede de redenen van niet-uitvoering te vermelden ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat een gecoördineerd antwoord op zijn vraag zal worden gegeven door de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

Vraag nr. 29
van 19 mei 1988
van de heer W. PEETERS

Bechterew-patiënten — Terugbetaling kosten collectieve oefentherapie

Er is een grote medische consensus nopens het grote belang van intensieve oefentherapie in de behandeling van patiënten met de zogeheten „ziekte van Bechterew” (spondylitis ankylosans), een uitermate invaliderende aandoening die bovendien vooral jongere, actieve individuen aantast. Deze oefentherapie kan bovendien het goedkoopst en het nuttigst gerealiseerd worden via collectieve oefenprogramma's.

De Vlaamse Vereniging voor Bechterew-patiënten zit met concrete moeilijkheden om deze zo noodzakelijke

intensieve oefenprogramma's vergoed te krijgen zowel in het kader van de tussenkomsten voorzien door het RSRMV, als binnen de RIZIV-nomenclatuur inzake kinesitherapie.

Voor de betrokken patiënten is het meer bepaald absurd te moeten ervaren dat een dure individuele behandeling door een fysiotherapeut of in een revalidatiecentrum wél kan worden voorgeschreven via de ziekteverzekering maar dat voor een zoveel efficiëntere en bovendien heel wat goedkopere collectieve oefentherapie via het Rijksfonds geen honorering voorzien is.

Deze zinloze en bovendien onrechtvaardige en dus onverantwoorde toestand heeft vanzelfsprekend heel wat te maken met het te paard zitten van de revalidatiefinanciering op enerzijds het nationale RIZIV en anderzijds op het nog altijd niet geregionaliseerde RSRMV. Nochtans heeft de Gemeenschapsminister de bevoegdheid inzake het revalidatiebeleid.

Is het de heer Minister niet mogelijk bij het protocolakkoord ter zake met de nationale Ministers van Sociale Zaken en de nationale Staatssecretaris van Volksgezondheid een regeling te bedingen die een concreet antwoord biedt aan een reële behoefte, een regeling die inzake de oefentherapie voor Bechterew-patiënten bovendien nog erg kostenbesparend zou zijn ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat in afwachting van de uitvoering van de wet van 28 december 1984 betreffende de afschaffing of herstructurering van sommige instellingen van openbaar nut de bevoegdheid over het Rijksfonds voor Sociale Reclustering van Minder-validen onder de nationale Regering ressorteert.

Vraag nr. 30 van 19 mei 1988 van de heer W. PEETERS

Revalidatie in Vlaanderen — Beleidsopties

Het is de heer Minister voldoende bekend dat de revalidatiecentra met ernstige, zowel financiële als operationele moeilijkheden worden geconfronteerd. De nog steeds niet gerealiseerde splitsing van het RSRMV speelt hierbij een belangrijke rol.

Tevens is er geen enkele duidelijkheid inzake de toekomst van de anderzijds zo belangrijk medico-sociale sector van de revalidatie.

Naar ons door enkele revalidatieartsen werd meegedeeld, zouden „in de stilte van de kabinetten” een reeks nieuwe ministeriële besluiten klaar liggen die deze toekomst in belangrijke mate in een nieuwe richting zouden sturen.

Mag ik de heer Minister dan ook het volgende vragen.

1. Hoe ver staat het met de splitsing van het RSRMV ?
2. Liggen er inderdaad ministeriële besluiten klaar inzake de verdere regeling van de revalidatie ?
3. Zo ja, in welke richting gaan deze besluiten ? Mogen wij desgevallend de inhoud ervan vernemen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat het Rijksfonds voor Sociale Reclustering voor de Minder-validen in uitvoering van de wet van 28 december 1984 betreffende de herstructurering of afschaffing van sommige instellingen van openbaar nut wordt afgeschaft.

De taken van dit Fonds die betrekking hebben op de individuele verstrekkingen functionele revalidatie worden in uitvoering van artikel 5 van voornoemde wet overgedragen aan de Minister die de ziekte- en invaliditeitsverzekering onder zijn bevoegdheid heeft.

Deze tekst voorziet tevens dat de Koning bij in Ministerraad overlegd besluit een nadere omschrijving dient te geven van de bedoelde revalidatieverstrekkingen.

De nationale Regering zal hierin de nodige initiatieven moeten nemen en de betreffende besluiten voor advies aan de Vlaamse Executieve voorleggen.

Tot zover is zulks nog niet gebeurd zodat ik het geachte lid geen nadere toelichtingen kan verstrekken omtrent deze inderdaad voor de betrokken gehandicapten belangrijke materie.

T. KELCHTERMANS GEMEENSCHAPSMINISTER VAN TEWERKSTELLING, VORMING EN OPENBAAR AMBT

Vraag nr. 6 van 3 mei 1988 van de heer N. DE BATSELIER

Investeringsprogramma's Vlaamse Executieve 1987 — Gerealiseerde projecten in de provincie Oost-Vlaanderen

In het investeringsprogramma van de Vlaamse Executieve is voor 1987 een bedrag voorzien van ca. 22 miljoen frank.

Mag ik opgesplitst per Vlaamse provincie vernemen welk bedrag tot op heden reeds is vastgelegd uit uw investeringsprogramma ? Tevens had ik graag vernemen in hoever de bedragen voorzien voor de provincie Oost-Vlaanderen verwezenlijkt of geëngageerd zijn voor 1987 ?

Mochten er met betrekking tot het engagement voor de provincie Oost-Vlaanderen bepaalde projecten tot hiertoe niet uitvoerbaar zijn, mag ik u dan vragen deze projecten, alsmede de redenen van niet-uitvoering te vermelden ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord op deze vraag zal verstrekt worden door de Voorzitter van de Executieve.

P. DEWAELE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 53
van 21 april 1988
van de heer M. DESUTTER

VCGT en Technische Comités — Werking

Graag vernam ik hoeveel maal de Raad van Bestuur van het VCGT bijeengekomen is in de loop van het jaar 1987.

Zelfde vraag voor wat betreft de onderscheiden Technische Comités.

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid kan ik het volgende meedelen.

De Raad van Beheer van het VCGT vergaderde in 1987 11 maal :

1. 21 januari 1987
2. 11 februari 1987
3. 18 maart 1987
4. 29 april 1987
5. 20 mei 1987
6. 24 juni 1987
7. 5 augustus 1987
8. 9 september 1987
9. 28 oktober 1987
10. 18 november 1987
11. 23 december 1987.

Het Technisch Comité steden, gemeenten, VVV's vergaderde 5 maal :

1. 9 maart 1987
2. 17 september 1987
3. 22 oktober 1987
4. 19 november 1987 (werkvergadering Uit & Thuis)
5. 19 november 1987.

Het Technisch Comité openluchtrecreatieve verblijven vergaderde 8 maal :

1. 20 januari 1987
2. 17 maart 1987
3. 28 april 1987
4. 19 mei 1987
5. 10 juni 1987
6. 22 september 1987
7. 17 november 1987
8. 15 december 1987.

Het Technisch Comité sociaal-volwassen en jeugdtoerisme vergaderde 6 maal :

1. 15 januari 1987
2. 7 april 1987
3. 16 juni 1987
4. 8 september 1987
5. 27 oktober 1987
6. 15 december 1987.

Het Technisch Comité logiesverstrekkende bedrijven vergaderde 7 maal :

1. 29 januari 1987
2. 11 maart 1987
3. 9 april 1987

4. 13 mei 1987
5. 10 september 1987
6. 17 november 1987
7. 18 december 1987

Het Technisch Comité provinciale toeristische federaties vergaderde 3 maal :

1. 17 februari 1987
2. 18 november 1987
3. 19 november 1987 (werkvergadering Uit & Thuis)

Het Technisch Comité reisbureaus vergaderde 9 maal :

1. 15 januari 1987
2. 19 februari 1987
3. 19 maart 1987
4. 28 april 1987
5. 21 mei 1987
6. 18 juni 1987
7. 1 oktober 1987
8. 16 november 1987
9. 30 november 1987.

De Vlaamse Adviesraad voor Toerisme vergaderde in 1987 5 maal :

1. 11 februari 1987
2. 18 februari 1987
3. 7 juli 1987
4. 7 oktober 1987
5. 4 november 1987.

Vraag nr. 54
van 21 april 1988
van de heer M. DESUTTER

Vakantiespreiding — Bevordering

Alle ons omringende landen kennen sedert geruime tijd het systeem der vakantiespreiding. De voordelen onder andere op het vlak van de verkeersveiligheid, hoeven niet meer uiteengezet.

Om communautaire of andere redenen blijft ons land ter zake nog steeds achterop.

In elke beleidsnota over toerisme wordt de vakantiespreiding aangekondigd.

Voor de zomervakantie 1988 kent men in Nederland een vakantiespreiding die naargelang de regio start op 2, 9, 16 of 23 juli.

De schoolvakanties in Nederland zijn ingedeeld in drie regio's : noord, midden en zuid.

Graag vernam ik wanneer in ons land concreet werk zal gemaakt worden van de vakantiespreiding. Tevens zou het mij genoeg doen te mogen vernemen wat ter zake werd gerealiseerd in 1987, hoeveel vergaderingen werden aan dit onderwerp gewijd, welke stappen werden er genomen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer H. Weckx. Gemeenschapsminister van Onderwijs en Brusselse Aangelegenheden.

Antwoord

Van vakantiespreiding, meer bepaald van een verlenging van de periode van de zomervakantie in de scho-

len, mogen zeer positieve effecten worden verwacht, zowel voor de consument als voor de toeristische sector. Ik ben mij daarvan tenvolle bewust.

In 1986 heeft mijn collega, die destijds in de Executieve verantwoordelijk was voor het onderwijs, een werkgroep samengesteld die zich diende te beraden over de herindeling van het schooljaar, inclusief de vakanties. Van deze werkgroep maakten vertegenwoordigers deel uit van het VCGT en van de toeristische sector, evenals van de onderwijsmilieus.

Er werd besloten contact op te nemen met de Franse Gemeenschap teneinde te onderzoeken of de data van de zomervakanties in de scholen niet konden worden gediversifieerd naargelang van het taalregime. Dit zou automatisch leiden tot een verlenging van de zomer-vakantieperiode.

Voor het overige verwijs ik naar het antwoord dat gegeven wordt door mijn collega die verantwoordelijk is voor onderwijsaanlegingen.

Vraag nr. 58
van 27 april 1988
van de heer J. DEVOLDER

Vakantiehuis „Zeezicht-De Kelle” te Oostende — Betoelaging sociaal toerisme en naleving wet op de handelspraktijken

Het socialistisch vakantiehuis „Zeezicht-De Kelle” op de Oostendse Zeedijk moet ophouden kamers en voeding te verschaffen aan al wie niet in aanmerking komt voor de voordelen van het sociaal toerisme. Dit is de uitspraak van de handelsrechtbank in een geding dat een aantal hotelhouders tegen de vzw Avaco, die „Zeezicht” beheert, heeft aangespannen.

„Zeezicht-De Kelle” gedroeg zich volgens de aanklagers als een volwaardig hotelrestaurant, terwijl het niet in het handelsregister ingeschreven is en zodoende de wet op de handelspraktijken overtreedt. Daarbij komt nog dat het vakantiecentrum als organisatie voor sociaal toerisme van de overheid toelagen ontvangt en daardoor tegen niet-concurrentiële prijzen kan werken.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen :

1. hoeveel toelagen vanwege de Vlaamse Gemeenschap vakantiehuis „Zeezicht-De Kelle” sedert zijn oprichting reeds heeft ontvangen ;
2. aan welke criteria een vakantiehuis moet voldoen om in aanmerking te komen voor toelagen vanwege de Vlaamse Gemeenschap ;
3. mag een vzw dat een restaurant uitbaat, en daarvoor subsidies ontvangt, diensten aanbieden tegen niet concurrentiële prijzen ;
4. wat dient concreet verstaan te worden onder sociaal toerisme ;
5. kan om het even welke vzw of een andere privaatrechtelijke vereniging, mits te voldoen aan de vigerende normering, toelagen ontvangen in het kader van het sociaal toerisme ;
6. welke maatregelen kan de Gemeenschapsminister

van Cultuur treffen tegen soortgelijke organisaties die zich bezondigen aan oneerlijke concurrentie ;

7. werd in dit dossier reeds een onderzoek ingesteld door de bevoegde diensten van de Vlaamse Gemeenschap ? Zo ja, wat zijn de resultaten ?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen heb ik de eer het geachte lid de volgende antwoorden mede te delen.

Zonder mij te willen uitspreken over de grond van de zaak en gelet op het feit dat de juridische procedure ter zake nog niet is afgerond :

- 1 sedert zijn oprichting ontving het vakantiehuis „Zeezicht” een totaal bedrag van 124.698.700 BF aan subsidie, gespreid als volgt :
1960 : 11.250.000,- oprichting van het vakantiehuis ;
1961 : 12.000.000,- idem ;
1962 : 11.98.700,- idem ;
1979 : 75.000.000,- ombouw van het vakantiehuis ;
1981 : 15.250.000,- moderniseringswerken aan het vakantiehuis.

- 2 De criteria waaraan een vakantiehuis moet voldoen om in aanmerking te komen voor betoelaging vanwege de Vlaamse Gemeenschap zijn vervat in het koninklijk besluit van 24 december 1980 houdende verordening betreffende het verlenen van toelagen tot bevordering van de arbeidersvakantie en het volkstoerisme art. 1, 2, 3, 8, 9 en 10.

- 3 Voor restaurants worden geen subsidies toegekend.

4. Onder sociaal toerisme dient concreet te worden begrepen het geheel aan initiatieven, daden en maatregelen die ertoe strekken het reizen of het buitenhuis vakantie nemen mogelijk te maken voor mensen die hiertoe omwille van lichamelijke, psychische, financiële of sociale redenen beperkt zijn in hun mogelijkheden.

Voor een ruimere omschrijving van het begrip sociaal toerisme verwijs ik, het geachte lid naar de beleidsnota „Toerisme in Vlaanderen” dewelke in 1986 door het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme werd uitgegeven.

5. Het antwoord op deze vraag luidt ontkennend, toelagen verleend vanuit het oogpunt sociaal toerisme kunnen slechts worden toegekend aan die verenigingen die beantwoorden aan de criteria vervat in art. 1 van het koninklijk besluit van 24 december 1980 houdende verordening betreffende het verlenen van toelagen tot bevordering van de arbeidersvakantie en het volkstoerisme.
6. Voor wat het aspect „oneerlijke concurrentie” betreft dien ik het geachte lid door te verwijzen naar de bevoegde administratie, met name de Dienst Economische Algemene Inspectie van het Ministerie van Economische Zaken, Generaal Lemanstraat 60. 1040 Brussel.
7. Tot op heden werd er, voor wat de wettelijk bepaalde controlebevoegdheid van de administratie betreft inzake de betoelaging van het sociaal toerisme vol-

gens het koninklijk besluit van 24 december 1980, geen klacht ingediend met betrekking tot het vakantiehuis „Zeezicht-De Kelle” te Oostende.

Vraag nr. 59
van 27 april 1988
van de heer M. OLIVIER

Organisatie van sport- en taalstages — Toepassing van de wetgeving op het statuut van de reisbureaus

Vlaanderen telt heel wat verenigingen die actief zijn op het vlak van de organisatie van taalstages, sportstages, kampen en andere.

De bedoeling van deze organisaties is in binnen- of buitenland stages in te richten. Met een erkend reisbureau spreken zij af voor de verplaatsingen, bespreken een prijs en rekenen die prijs samen met de hotelkosten, verzekering, enz. door aan de leden.

Deze verenigingen hebben vanwege de Vereniging van Vlaamse Reisbureaus een schrijven ontvangen waarin medegedeeld wordt dat er vermoedens zijn dat deze verenigingen in overtreding zijn met de wet op het statuut van de reisbureaus en dat zij niet zullen aarzen om via hun advocaten de nodige stappen te doen.

Het kan toch niet zijn dat een vereniging die kampen of dergelijke organiseert, omwille van de verplaatsing met een erkend reisbureau, ook de wet op het statuut van de reisbureaus schendt. Wat moet dan gezegd worden van clubs voor de derde leeftijd, die buiten het seizoen, goedkope reizen organiseren voor de + 3-pas-sers.

Het is evenmin ondenkbaar dat een vereniging wel kampen mag organiseren, maar aan zijn leden moet zeggen dat de hotelkosten zelf door de deelnemers moeten worden betaald, dat de busreservatie moet betaald worden bij reisagentschap X en dat alle kosten nog eens bij een derde moeten geregeld worden.

Daar deze Vereniging voor Vlaamse Reisbureaus heel wat paniek zaait onder deze verenigingen meen ik dan ook dat het aangewezen is dat de Minister hieromtrent een duidelijk standpunt inneemt.

Mag ik ter zake het standpunt van de geachte Minister kennen ?

Hij gelieve mij tevens mede te delen wat hij zal ondernemen om zijn standpunt kenbaar te maken.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

De wet van 21 april 1965 houdende het statuut van de reisbureaus geeft aan geen enkele vereniging zonder winst oogmerk de mogelijkheid om een echt reisbureau te worden.

Die wet verbiedt in feite aan alle vzw's zelfs die met vergunning van reisbureau, om de benaming van reisbureau of een soortgelijke titel of benaming te gebruiken.

Voormelde wet van 21 april 1965 voorziet dat een

vergunning van reisbureau kan worden verleend aan verenigingen zonder winst oogmerk die de werkzaamheid van reisbureau in bijkomende orde uitoefenen om hun maatschappelijk doel te kunnen bereiken. Met andere woorden een vzw die een vergunning van reisbureau aanvraagt zal in de eerste plaats moeten bewijzen dat zij voldoende werkzaamheden heeft die niet van reisbureau zijn om te kunnen beantwoorden aan het vereiste „in bijkomende orde” en zij zal moeten bewijzen dat de werkzaamheid van reisbureau absoluut nodig is om het maatschappelijk doel te bereiken. De aanvragende vzw moet vanzelfsprekend beantwoorden aan de voorwaarden gesteld door het koninklijk besluit van 30 juni 1966, betreffende het statuut van de reisbureaus.

Om onder de wet van 21 april 1965 te vallen moet de werkzaamheid van reisbureau winstgevend zijn, dit wil zeggen van die aard dat zij enig voordeel verschaft aan wie ze uitoefent. Die werkzaamheid verliest haar winstgevend karakter indien het inzicht zich te verrijken niet bestaat, wanneer de werkzaamheid essentieel met een menslievend, wetenschappelijk, cultureel of filosofisch doel verricht wordt, ook al vloeit er een voordeel uit voort voor degene die ze uitoefent (cf. Memorie van Toelichting bij voormelde wet van 21 april 1965).

Indien een daad van reisbureau met winst oogmerk gesteld is, zal ze onder de toepassing van de wet van 21 april 1965 vallen, welke overigens de eindbestemming, zelfs belangloos, van de winst moge zijn.

Indien zulke daad is gesteld zonder winst oogmerk, dan zal zij niet onder de toepassing van de wet vallen.

Vzw's en feitelijke verenigingen die niet kunnen bewijzen dat de werkzaamheid van reisbureau essentieel met een menslievend, wetenschappelijk, cultureel of filosofisch doel wordt verricht en die zich tot houders van een vergunning van reisbureau of tot vervoerders of tot logiesverstrekkers wenden om te zorgen voor diensten als logies of vervoer vallen niet onder het statuut van de reisbureaus indien die werkzaamheden van reisbureau niet winstgevend zijn.

Dat onderstelt echter dat er geen enkel voordeel voor de vereniging is. Daarop zijn echter twee uitzonderingen welke uitdrukkelijk zijn aangehaald in de Memorie van Toelichting bij de wet van 21 april 1965 :

„Het is dus terecht dat de Raad van State onderstreept dat het organiseren van een reis door een leraar voor zijn scholieren niet een winstgevende werkzaamheid is in de zin van artikel 1, § 1. zodat de wet dan geen toepassing vindt, ook al worden de reiskosten van de leraar gedekt door de prijs die aan de leerlingen wordt gevraagd. Valt evenmin onder de toepassing van de wet, de priester die zijn geestelijk bijstand verleent gedurende een bedevaart en wiens kosten rechtstreeks of om-echtstreeks gedekt worden door de bedevaarders.”

Vraag nr. 60
van 29 april 1988
van de heer R. VAN STEENKISTE

Raad van Bestuur van erkende culturele centra — Adviserende bevoegdheid inzake personeelsaangelegenheden

Het decreet van 16 juli 1973 betreffende de toekenning

van weddetoelagen aan de cultuurfunctionarissen, werkzaam in culturele centra die het culturele leven in de Nederlandstalige Gemeenschap bevorderen (Belgisch Staatsblad van 16 oktober 1973) voorziet in artikel 4, paragraaf 1, 3^oa, dat het cultureel centrum wordt beheerd door de inrichtende overheid, bijgestaan door een Raad van Bestuur, die is samengesteld voor de ene helft uit vertegenwoordigers van de inrichtende overheid en voor de andere helft uit afgevaardigden van de culturele raad.

Artikel 7, paragraaf 2, voorziet uitdrukkelijk dat de staffunctionarissen die worden tewerkgesteld in een cultureel centrum, beheerd bij toepassing van artikel 4, paragraaf 1, 3° a van het decreet worden benoemd door de inrichtende overheid van de Raad van Bestuur.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister of voor de aanwerving van personeelsleden (anderen dan staffunctionarissen) in een cultureel centrum ook het advies van de Raad van Bestuur verplicht is (bijvoorbeeld voor administratief personeel, technisch personeel en dergelijke) of met andere woorden : strekt de adviseringsbevoegdheid van een Raad van Bestuur zich ook uit tot personeelsaangelegenheden ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer E. Beysen, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Art. 7, § 2 van het decreet van 16 juli 1973 betreffende de toekenning van weddetoelagen aan de cultuurfunctionarissen werkzaam in erkende culturele centra die het culturele leven in de Nederlandstalige Gemeenschap bevorderen, voorziet dat de staffunctionarissen die worden tewerkgesteld in een cultureel centrum beheerd bij toepassing van art. 4, § 1, 3° a van dit decreet, worden benoemd door de inrichtende overheid, op voorstel van de Raad van Bestuur.

Het gaat hier dus duidelijk over gemeentelijk personeel

dat uiteraard benoemd wordt door de inrichtende overheid. In dit specifiek geval, rekening houdend met de aard en de inhoud van deze gespecialiseerde functie, wordt adviesrecht toegekend aan de Raad van Bestuur.

Voor de aanwerving van ander personeel (bijvoorbeeld voor administratief of technisch personeel) wordt dit adviesrecht door het decreet niet toegekend. De taken en de functies van deze personeelsleden zijn zo algemeen dat zij door het gemeentepersoneel kunnen vervuld worden.

**Vraag nr. 61
van 3 mei 1988
van de heer N. DE BATSELIER**

Investeringsprogramma's Vlaamse Executieve 1987 — Gerealiseerde projecten in de provincie Oost-Vlaanderen

In het investeringsprogramma van de Vlaamse Executieve is voor 1987 een bedrag voorzien van ca. 22 miljoen frank.

Mag ik opgesplitst per Vlaamse provincie vernemen welk bedrag tot op heden reeds is vastgesteld uit uw investeringsprogramma ? Tevens had ik graag vernomen in hoever de bedragen voorzien voor de provincie Oost-Vlaanderen verwezenlijkt of geëngageerd zijn voor 1987 ?

Mochten er met betrekking tot het engagement voor de provincie Oost-Vlaanderen bepaalde projecten tot hiertoe niet uitvoerbaar zijn, mag ik u dan vragen deze projecten, alsmede de redenen van niet-uitvoering te vermelden ?

NB : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

In antwoord op zijn bovengenoemde vraag kan ik het geachte lid de volgende gegevens verstrekken.

Vastleggingen	Antwerpen	Brabant	Limburg	Oost-Vlaanderen	West-Vlaanderen
s 39 Jeugdinfrastructuur	35.537.538	17.202.466	14.726.272	7.491.000	—
s 40 Culturele centra	39.276.482	198.135.668	80.678.389	13.797.000	25.073.000
s41 Plaatselijke Openbare Bibliotheken	33.519.000	23.197 .000	49.580.000	38 "879.608	25.831.000
S42 Musea, concertzalen	40.094.830	1.422.202	12.700.000	49.635.000	2.790.740
S 52 en S 53 Sport	68.244.071	55.020.467	89.438.054	84.340.471	128.311.495
S 78 Monumentenzorg	199.110., 316	138.837.432	79.616.607	124.573.465	63.297.084
Totaal	415.812.187	433.x14.235	326.739.322	308.716.544	245.303.319

In het investeringsprogramma, sector cultuur, was voor 1987 een bedrag van 1788,5 miljoen frank voorzien. Hiervan is 1730,4 miljoen frank vastgelegd.

Wat het investeringsprogramma voor de provincie Oost-Vlaanderen betreft kan ik u meedelen dat alle projecten zoals voorzien in mijn begroting konden gehonoreerd worden met een vaste belofte van toelage (308,7 miljoen frank).

J. DUPRE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
LEEFMILIEU, LANDINRICHTING EN
KMO-BELEID

Vraag nr. 53
van 21 april 1988
van de heer M. DESUTTER

Europees Jaar van het Milieu — Projecten met communautaire steun inzake grensoverschrijdende verontreiniging

In de resolutie van de Europese Raad van 6 maart 1986 is bepaald dat de Gemeenschap steun zal verlenen voor algemene bewustmakingsacties en voor concrete projecten die tot voorbeeld strekken en model kunnen staan op het gebied van milieubescherming, rationeel beheer van de natuurlijke hulpbronnen, ontwikkeling van nieuwe technologieën, alsmede de bewaking van de milieukwaliteit. Dit alles in het kader van het programma voor het „Europees Jaar van het Milieu”.

Graag vernam ik welke projecten door ons land werden ingediend, waarbij communautaire steun werd gevraagd.

Meer bepaald vernam ik graag welke projecten inzake grensoverschrijdende verontreiniging werden ingediend.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat voor wat de onder mijn bevoegdheid vallende aangelegenheden betreft er geen projecten inzake grensoverschrijdende verontreiniging werden ingediend waarbij communautaire steun werd gevraagd.

Ik kan het geachte lid wel meiden dat door de EEG financiële bijstand wordt verleend voor het project nr. 8760 BL(00)10 met als titel : „Permanente proefvlakken in 10 bosgebieden in het Vlaamse Gewest”.

Dit project kadert in de werkzaamheden van de werkgroep „Sociale en Economische Betekenis van het Bos” (RUG) en heeft als doel de effecten van atmosferische verontreiniging op bosesystemen grondig te onderzoeken.

De financiële bijstand bedraagt 30 % en wordt toegekend in uitvoering van artikel 4 van de EEG-verordening nr. 3528/86 van 17 november 1986 betreffende de bescherming van de bossen in de Gemeenschap tegen luchtverontreiniging.

Dit project kadert dus, strikt genomen, niet in het

programma van het „Europees Jaar van het Milieu”, maar sluit daar qua doelstellingen wel volledig bij aan.

Vraag nr. 55
van 22 april 1988
van de heer J. CUYVERS

Visvijvers te Berlare-Broek — Bodemverontreiniging en bescherming drinkwater

Drie dijken van de viswaters in Berlare-Broek en het 250 m lange opgevlude gedeelte van de Berlaarse Vaart bestaan uit een mengsel van huishoudelijke en industriële afval. De aanwezigheid van zware metalen is vastgesteld.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Wat is de preciese samenstelling van het afval ?
 - a. Hoeveelheid huishoudelijk afval in m³.
 Samenstelling huishoudelijk afval.
 - b. Hoeveelheid industriële afval in m³.
 Samenstelling van industriële afval.
2. Welke zware metalen vindt men in welke concentratie in de industriële afval ?
3. Wanneer gaat OVAM de 4 plaatsen ruimen ?
4. Waar gaat men het afval veilig bergen na welke voorbehandeling ?
5. Hoeveel gaat de totale operatie kosten ?
6. Gaat de overheid pogingen ondernemen om de vroegere vervuilers een deel van de kosten te laten betalen ?
 Welke is de juridische verantwoordelijkheid van Union Alluminetiëre en Unalit, de vroegere eigenaars van het gebied ? Gaan ze bijgevolg ook voor een deel van de kosten moeten opdraaien ? Welke is de juridische verantwoordelijkheid van de gemeentebesturen ? Gaan ze ook voor een deel van de kosten moeten opdraaien ?
7. Welke zijn de effecten van de vastgestelde verontreiniging op de kwaliteit van het visbestand ?
 - a. Van wanneer dateert de laatste grondige analyse uitgevoerd door de bevoegde diensten ter hoogte van de 3 storten ?
 - b. Is alle vis, in het kader van de recente vaststellingen, nog wel geschikt voor menselijke consumptie ? Ook de roofvissen die zich aan de top van de voedselpiramide bevinden ?
 - c. Heeft men recent onder andere door onderzoek van de jaarringen van de schubben van voorn en roofvis vastgesteld of de vissen groeiachterstand vertonen in vergelijking met vissen uit niet-bezoedeld water ?
8. Niet zo ver van de visvijvers pompt men vanop een diepte van 50 m grondwater op voor drinkwater van de omliggende gemeenten.

- a. Hoeveel m³ drinkwater pompt men per dag op in Berlare in de buurt van Berlare-Broek ? Op welke afstand liggen de zuigputten van BB ?
- b. Vermoedt men met welke snelheid het oppervlaktewater van Berlare-Broek het grondwater bereikt ?
- c. Heeft men nog onlangs het drinkwater afkomstig van de dichtstbijzijnde waterwinningsgebieden gecontroleerd op de aanwezigheid van zware metalen ? Welke zijn de bevindingen en van wanneer dateren die ?
- d. Welke is de chemische en bacteriologische graad van verontreiniging van het grondwater vóór behandeling ? Welke behandelingen voert men uit ?
- e. In welke mate bedreigen de nu gekende stortten van Berlare-Broek op korte, middellange en lange termijn de kwaliteit van het drinkwater van de waterwinningsgebieden in Zele ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende antwoord meedelen.

Tot nu toe werden de afvalstoffen die in het Berlare-Broek werden gestort, steekproefsgewijs geanalyseerd. De Oostvlaamse Provinciale Dienst voor Bescherming van het Leefmilieu nam vijf monsters en liet deze analyseren. De resultaten zijn van die aard dat met het oog op een eventuele sanering van het terrein een grondige studie zich opdringt.

De OVAM zal in samenwerking met de AROL deze studie uitvoeren en in functie van de resultaten daarvan de sanering voorbereiden en realiseren of doen realiseren. Mocht een ambtshalve sanering door de OVAM nodig blijken, dan zal deze gepaard gaan met een juridische procedure tot terugvordering van de kosten. Wie wat betaalt wordt dan uitgemaakt door de bevoegde Rechtbank.

Inzake het visbestand kan gesteld worden dat de laatste jaren geen vissterfte werd gesignaleerd.

Wat het drinkwater betreft kan ik u meedelen dat dagelijks tussen 8.000 en 10.000 m³ grondwater wordt opgepompt. De totale produktie bedroeg in 1986, 3.000.000 m³. De winningsputten zijn 15 à 20 m diep en de meest nabije batterij bevindt zich op 900 m van de stortplaats. De grondwaterlaag waaruit gewonnen wordt, staat in rechtstreeks contact met het oppervlaktewater.

De analysegegevens vertonen geen abnormale concentraties aan zware metalen.

Het ruwwater voldoet aan de drinkwaternormen. Het ondergaat volgende behandelingen : voorbeluchting, flocculatie, zandfiltratie en nabeluchting.

Het „stort” te Berlare-Broek is ongeveer 20 à 25 jaar oud. Tot nu toe werden in het water van het pompstation Berlare-Zele geen verontreinigingen vastgesteld.

Eventuele termijneffecten zullen kunnen afgeleid wor-

den uit de gegevens van de reeds genoemde grondige studie.

Vraag nr. 56 van 25 april 1988 van mevrouw M. VOGELS

Behandeling radio-actief afval door AZ te Edegem — Draagwijdte van de vergunning

De Bestendige Deputatie te Antwerpen gaf op 19 augustus 1982 een vergunning af voor het behandelen van radio-actief materiaal in het AZ te Edegem. Deze vergunning werd afgegeven voor onbepaalde termijn. Nu bestaat er discussie over het feit of deze hogervermelde vergunning slaat op het behandelen van radio-actief materiaal of ook op het verbranden.

Het provinciebestuur van Antwerpen stelde op 14 juni 1984 dat de vergunning niet geldig is voor het verbranden van radio-actief materiaal. Deze stelling werd op 17 januari 1985 onderschreven door de Dienst voor Bescherming tegen Ioniserende Stralingen. Maar na het inzamelen van aanvullende informatie bij het AZ antwoordde deze dienst op 6 augustus 1985 dat de verbrandingsinstallatie wel gedekt is voor het verbranden van radio-actief materiaal. Zoals u weet, kan deze dienst van het Ministerie van Leefmilieu rond deze materie enkel maar adviserend optreden naar het Provinciebestuur toe. Zowel bij het Gemeentebestuur van Edegem als bij de Bestendige Deputatie werd navraag gedaan of het AZ nu al dan niet over een vergunning beschikt voor het verbranden van radio-actief materiaal. Zowel het Gemeentebestuur als de Bestendige Deputatie weigerden te antwoorden. Het Provinciebestuur stelde op 16 maart 1988 dat de inhoud van vergunningen enkel openbaar wordt gemaakt tijdens het openbaar onderzoek.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Beschikt het AZ te Edegem al dan niet over een vergunning voor het verbranden van radio-actief materiaal ?
2. Wie is er juist bevoegd voor het afgeven van deze vergunning ? Wat is het standpunt van deze bevoegde instantie over het verbranden van radio-actief materiaal door het AZ ?
3. Welke instanties staan er in voor het informeren van derden omtrent de inhoud van deze vergunning ?

Antwoord

In antwoord op haar vraag kan ik het geachte lid meedelen wat volgt.

Aan het AZ te Edegem, Wilrijkstraat 10 werd op 15 december 1983 door de Bestendige Deputatie van de provincie Antwerpen een vergunning verleend tot het exploiteren van een verbrandingsinstallatie voor papierafval en vervallen geneesmiddelen. Deze vergunning geldt voor een termijn verstrijkend op 15 december 1988. Artikel 2 van deze vergunning vermeldt expliciet dat de aanvraag onontvankelijk is in zover ze

de verbranding van radio-actief afval betreft.

Overeenkomstig artikel 4a van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen valt radio-actieve afval, bedoeld in artikel 33 van het koninklijk besluit van 28 februari 1963 houdende Algemeen Reglement op de bescherming van de bevolking en de werknemers tegen het gevaar van ioniserende straling, niet onder toepassing van voornoemd decreet. De Openbare Afvalstoffenmaatschappij heeft geen enkele bevoegdheid omtrent radio-actieve afval.

De verwijdering van radio-actief afval ressorteert integraal onder de bevoegdheid van de nationale Regering.

Vraag nr. 57
van 25 april 1988
van de heer A. SCHELLENS

Vissterfte in Leuvense Vaart te Tildonk — Maatregelen en resultaten onderzoek

Een sterk verontreinigde waterbank doodt momenteel alweer talrijke vissen in de Leuvense Vaart te Tildonk. De oorzaak van de waterverontreiniging wordt opgespoord door deskundigen van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij en de Visserijdienst.

De vastgestelde verontreiniging vertoont veel gelijkenissen met de voorgaande vervuilingen, die in 1986 aan duizenden vissen het leven kostte.

Gezien het kanaal gevoed wordt met water, afkomstig van de Dijle en Voer is een verontreiniging vanuit Leuven niet ondenkbaar.

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welk is het resultaat van het onderzoek dat werd uitgevoerd door de bevoegde diensten ?
2. Werden er na de verontreiniging van 1986 maatregelen getroffen om eventuele lozingen op te sporen ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

De vissterfte op de Leuvense Vaart te Tildonk werd door de Visscrdienst gevolgd van 11 april tot 19 april. Er is ongeveer 75 kg vis gestorven vooral brasem, voorn en iets minder snoek, baars en grondeling. De visuele schade wordt geraamd op 13.000 frank. Het gevaar voor vissterfte op de Leuvense Vaart is permanent aanwezig gedurende het gehele jaar.

De oorzaken liggen in het zwaar bevuild water van de Dijle en de Voer. Beide waterlopen leveren onmisbaar debieten om de Leuvense Vaart op peil te houden voor de (gcinge) scheepvaart. De Visscrdienst houdt sedert 1983 statistieken bij van vissterftes op de Leuvense Vaart. In 1983 was de schade naar aanleiding van vissterfte 300.000 frank in 1984, 500.000 frank in 1985, 280.000 frank in 1986, 45.000 frank en in 1987 10.000 frank. Het betreft hier uiteraard de visuele scha-

de naar aanleiding van de schatting van de gestorven vissen. De reële schade onder andere herbepotingskosten, verlies van visplaatsen, verlies aan reproductie van vissen, kosten van de visredding, moet jaarlijks als gevolg van de permanent vervuilde toestand op meer dan 1.500.000 frank geschat worden. De opgestelde processen-verbaal hebben tot nu toe nog geen resultaten.

Vanaf 1986 is de Visserijdienst herhaaldelijk in samenwerking met de Civiele Bescherming met succes tussengekomen door afsleping van de vis en lokale beluchting van het water. In 1986 kon daardoor 600 kg vis gered worden.

Op initiatief van de Visserijdienst is tevens een proef gedaan om de Voer, die de grootste vervuiler is van de Leuvense Vaart, tijdelijk af te koppelen van de Leuvense Vaart. Het Ministerie van Openbare Werken verleende zijn medewerking. De uitvoering gebeurde door de technische dienst van de stad Leuven. De resultaten waren echter na een jaar nihil als gevolg van organisatorische moeilijkheden.

De waterkwaliteitsaspecten ressorteren onder de bevoegdheid en het toezicht van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij, waarmede de Visserijdienst uiteraard samenwerkt.

Vraag nr. 58
van 28 april 1988
van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

Cadmium — Beperking gebruik in kunststofkratten en limitering emissies bij verbranding

Cadmium wordt in allerlei kratten gebruikt ter versteviging van het materiaal en voor het verkrijgen van een heldere kleur niettegenstaande het een gevaarlijke stof is waarvan het voorkomen in het milieu moet worden tegengegaan.

Kan de geachte Minister voor Leefmilieu mij bevestigen of er tussen het bedrijfsleven en de overheid overeenstemming bestaat over een geleidelijke vermindering en uiteindelijke beëindiging van het gebruik van cadmium in kratten en of in de overeenkomst eveneens afspraken zijn gemaakt over de verwerking van afval van bedoelde kratten.

Antwoord

In antwoord op haar vragen heb ik de eer het geachte lid mede te delen wat volgt.

Men kan op dit ogenblik het gebruik van cadmium in de EG schatten op circa 5.000 ton per jaar. Hierbij dient benadrukt te worden dat cadmium ontstaat als een bijproduct van de zinkindustrie. Met andere woorden een beperking van de cadmiumproductie is slechts mogelijk door een beperking van de zinkproductie.

De toepassingen van cadmium overschrijden ruim de door het geachte lid aangehaalde toepassing. Zo wordt het gebruikt in onder andere uiteenlopende vormen van batterijen en krachtbronnen, in bepaalde legeringen voor elektrische onderdelen en als oppervlaktebe-

schermende elementen voor onderdelen die aan corrosie blootgesteld worden.

De voormelde toepassingen inclusief de toepassing die door het geachte lid werd vermeld vormen met andere woorden een vorm van hergebruik van een nevenproduct van de zinkindustrie.

De specifieke toepassing waarop het geachte lid wijst, is misschien wel de minst gevaarlijke van alle toepassingen van cadmium. Inderdaad, vooreerst dient vermeld dat de concentratie, waarin het cadmium in de kunststofkratten voorkomt, laag is. De grootte-orde bedraagt 0,01 tot 0,5 %. Vervolgens dient vermeld dat de vermenging van de cadmiumverbindingen met de kunststof dermate gebeurt dat er geen gevaar bestaat voor verlies van cadmium tijdens het gebruik van de op deze wijze vervaardigde componenten. De toepassing in kratten, die helemaal niet als wegwerpvoorwerp te beschouwen zijn, houdt in dat het cadmium voor vrij lange tijd in deze gebonden vorm blijft bestaan. Dit wil zeggen dat het risico voor het milieu in deze vorm gering is. Het risico dat mogelijks kan ontstaan situeert zich bij de afvalverwerking. Hierbij dient gepreciseerd dat inzake emissies zowel naar de lucht als naar het water de nodige technieken beschikbaar zijn voor de beperking ervan.

Derhalve dient de afbouw van het gebruik van cadmium aan een grondig voorafgaand onderzoek onderworpen te worden.

Tenslotte dient gesteld dat België en a fortiori Vlaanderen, slechts een klein onderdeel uitmaakt van de grote Europese markt en dat vanaf 1992 de grenzen en de grenscontroles binnen de EG zullen verdwenen zijn. Derhalve kunnen maatregelen tot de vermindering en het eventueel definitief verbieden van het gebruik van cadmium in produkten alleen maar het beoogde effect hebben indien ze op EG-niveau getroffen worden.

Vraag nr. 59
van 3 mei 1988
van de heer L. VANHORENBEEK

Inplanting hinderlijk bedrijf in landbouw en/of parkzone te Rillaar- — Maatregel tegen stankoverlast

Door de buurtbewoners van Rillaar. Tielt en Schoonderboken wordt sinds jaren protest aangetekend tegen de exploitatie van het bedrijf Baert-Verlee en Zoon uit Rillaar, door sommigen de „stinkfabriek” genoemd. De exploitatie van dit hinderlijk bedrijf dat ingeplant is in een landbouw- en/of parkzone werd gegund tot 24 november 1988. Nadien zou de vergunning geweigerd kunnen worden. Voor het reukloos werken van het bedrijf werd een aanvraag verricht voor het plaatsen van een biofilter.

Mag ik van de geachte Gemeenschapsminister vernemen :

1. of het plaatsen van een biofilter een voldoende garantie is voor het reukloos werken van het bedrijf ;
2. of de verlenging van de exploitatievergunning af-

hankelijk gemaakt wordt van het plaatsen van een biofilter ;

3. of de plaats van inplanting van dit bedrijf in de landbouw- en/of parkzone de verlenging van de exploitatie kan verrechtvaardigen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid mededelen dat biofiltratie een recent toegepaste techniek is voor het afbreken van geurcomponenten van organische oorsprong.

In een aantal toepassingen op vetmelterijen in het Vlaamse Gewest heeft het inbedrijfnemen van een biofilter bevredigende tot zeer goede resultaten opgeleverd.

De goede werking van een biofilter wordt niet alleen door de plaatsing ervan bepaald maar is sterk afhankelijk van meerdere werkingsfactoren zoals de temperatuur van de ingeblazen lucht en het vochtgehalte van de biomassa.

Het in de hand houden van deze werkingsfactoren door bestendige controle en bijsturing is van essentieel belang voor de goede werking van een biofilter.

Bij het verlenen van een exploitatievergunning is het toepassen van doeltreffende technieken om milieuhinder te voorkomen uiteraard slechts één van de elementen waarmee de bevoegde overheid rekening kan houden.

Wat de eventuele hernieuwing van de exploitatievergunning van het door het geachte lid bedoelde bedrijf betreft, weze aangestipt dat het overeenkomstig artikel 2 van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming tot de bevoegdheid van de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van Brabant behoort hierover in eerste aanleg te beslissen.

Deze overheid oordeelt autonoom met welke factoren zij daarbij zal rekening houden. Dit geldt eveneens voor de beoordeling van de planologische verenigbaarheid van het bedrijf met de omgeving.

Vraag nr. 60
van 3 mei 1988
van de heer M. DESUTTER

Recyclage van huishoudelijke en industriële afvalstoffen — Onderzoeksprojecten

In het kader van haar onderzoeksprogramma heeft de Commissie der Europese Gemeenschappen in de periode 1979-1985 9 miljoen ECU uitgetrokken voor de financiering van studieprojecten in Belgische instellingen betreffende de recyclage van huishoudelijk en industrieel afval. Voor de periode 1986-1989 werd ter zake 10 miljoen ECU voorzien.

Gelijkaardige projecten met betrekking tot de recyclage van niet-ijzerhoudende metalen werden eveneens financieel gesteund of, respectievelijk voor 6,5 miljoen ECU in de periode 1982-1985 en voor 10 miljoen ECU in de periode 1986-1989.

Het zou mij genoeg doen te mogen vernemen welke individuele projecten hiermede aangevat werden, eventueel reeds voltooid zijn, en welke projecten nog gepland worden.

Tevens vernam ik graag tot welke vaststellingen en conclusies reeds gekomen is.

Antwoord

In antwoord op zijn vragen heb ik de eer het geachte lid mede te delen wat volgt.

Een reeks steekkaarten van de verschillende projecten die uitgevoerd werden in Belgische instellingen worden aan het geachte lid per post overgemaakt. Deze steekkaarten beslaan de periode 1979-1983. Recentere gegevens zijn op dit ogenblik in druk. Bij de EG verwacht men dat ze slechts zullen beschikbaar zijn eind dit jaar.

Inzake de vaststellingen en conclusies is het niet mogelijk een algemene lijn te trekken gelet op het feit dat verschillende deelfacetten worden onderzocht die niet steeds iets met elkaar gemeen hebben. Niettemin is het echter voor de hand liggend dat elk initiatief dat gunstige perspectieven biedt in termen van recyclage en recuperatie dient aangemoedigd te worden.

Vraag nr. 61 van 3 mei 1988 van de heer N. DE BATSELIER

Investeringsprogramma's Vlaamse Executieve 1987 — Gerealiseerde projecten in de provincie Oost-Vlaanderen

In het investeringsprogramma van de Vlaamse Executieve is voor 1987 een bedrag voorzien van ca. 22 miljoen frank.

Mag ik opgesplitst per Vlaamse provincie vernemen welk bedrag tot op heden reeds is vastgesteld uit uw investeringsprogramma ? Tevens had ik graag vernomen in hoever de bedragen voorzien voor de provincie Oost-Vlaanderen verwezenlijkt of geëngageerd zijn voor 1987 ?

Mochten er met betrekking tot het engagement voor de provincie Oost-Vlaanderen bepaalde projecten tot hiertoe niet uitvoerbaar zijn, mag ik u dan vragen deze projecten, alsmede de redenen van niet-uitvoering te vermelden ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het gecoördineerd antwoord op zijn vraag zal verstrekt worden door de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve en Gemeenschapsminister van Economie.

Vraag nr. 62 van 6 mei 1988 van de heer H. SUYKERBUYK

Verontreiniging polderwater in Zeeuws-Vlaanderen — Maatregelen tegen overbemesting en grensoverschrijdend overleg

De vervuiling van het polderwater in Zeeuws-Vlaanderen zou een gevolg zijn van Belgisch mest, als gevolg van intensieve veehouwing. Dit heeft de Nederlandse Minister Nijpels verklaard.

Het behoort tot de geplogenheden van sommige Nederlandse Ministers België — of Vlaanderen — publiek met de vinger te wijzen.

Toch wens ik te vernemen :

- of over dit probleem tussen de heer Nijpels en u zelf gesprekken zijn gevoerd.
- Of ten gronde de intensieve veehouderij vanuit Vlaanderen uitsluitend oorzaak is van vervuild polderwater ; is meer bepaald al nagegaan of over het land uitgestrooide mest niet gebeurt op door Nederlanders verpachte gronden.
- Of de Minister ernaar streeft tot een regeling te komen, waarbij de vervuiling wordt stopgezet, maar tegelijkertijd alle verantwoordelijkheden worden nagegaan. De praktijk leert dat in grensgebieden zelden één partij schuld treft en dat vermanende vingers van Nederlandse bewindslieden dus best kunnen uitblijven.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

Inzake de problematiek van overbemesting en de relatie met Nederland moet onderscheid gemaakt worden tussen twee grensgebieden, namelijk de grens met Zeeuws-Vlaanderen en Oost-Vlaanderen enerzijds en anderzijds Noord-Brabant en Nederlands Limburg en de Noorderkempen.

- Grens Zeeuws-Vlaanderen — Oost-Vlaanderen. Op 5 februari 1988 werd een overeenkomst gesloten tussen Nederland en België waarbij artikel II luidt : „België stelt aan Nederland ter beschikking het oppervlaktewater van de Isabellapolder en de Zwarte Sluispolder voor zover dit niet benodigd is voor de beheersing van het peil in de genoemde polders voor de normale land- en tuinbouwbehoeften”.

Artikel III stelt verder : „België draagt er zorg voor dat de bestaande kwaliteit van het oppervlaktewater van de Isabellapolder en de Zwarte Sluispolder ten minste behouden wordt.”

In functie van deze overeenkomst betreft de Nederlandse Watermaatschappij „Zuid-West-Nederland” water uit de beide polders. Uit analyse blijkt dat het gehalte aan nitraat sinds 1985 duidelijk gestegen is en niet aan de kwaliteitsnorm van 50 ppm-nitraat voldoet. De hoogste gehalten komen voor in het zuidelijke deel, in de deelgemeenten Oost-Eeklo en

Lembeke, waar de bodem uit schrale zandgrond bestaat. Momenteel wordt nagegaan wat de precieze oorzaken zijn van deze hoge gehalten nitraat en hoe er een oplossing kan aan gegeven worden. Verwacht wordt dat de uitbreiding van de mestopslagcapaciteit en de afvoer van de mest van de zandgrondgebieden naar de kleigebieden een oplossing kan bieden.

Tevens wordt op dit ogenblik een onderzoek uitgevoerd aan de RUG om te streven naar een beter kwalitatief waterbeheer in relatie met de bemesting en de drainering.

- 2 Grens Noord-Brabant — Nederlands Limburg — Antwerpen — Limburg. Tot 1985 werd massaal drijfmest ingevoerd vanuit Nederland naar de provincies Limburg en Antwerpen. In het noorden van de provincie is het aanbod aan mest echter voldoende om bij voldoende spreiding in de behoeften te voorzien.

Bovendien kwam de drinkwatervoorziening in gevaar door de verhoogde nitraatgehalten in het grondwater onder andere ten gevolge van de hoge mesttoediening. Vooral in het noorden (Lommel, Bree, Hamont-Achel) en het oosten (Maaseik) van de provincie bevinden zich nitraatgevoelige geologische formaties.

Met het grondwaterdecreet dd. 24 januari 1984 werd de invoer van dierlijke mengmest principieel verboden.

Slechts via een vergunning van de gemeente kon een afwijking voor toediening van normale bemestingsdoeleinden toegestaan worden zoals bepaald in het besluit van de Vlaamse Executieve dd. 22 maart 1984. Ondanks deze beperking was het noodzakelijk verdergaande initiatieven te nemen. Met het besluit van de Vlaamse Executieve van 18 februari 1987 werd de afwijkingsmogelijkheid volledig opgeheven.

Tenslotte kan ik het geachte lid meedelen dat over de gestelde problematiek tussen Minister Nijpels en mijzelf geen gesprekken gevoerd werden. De problematiek is evenmin aan bod gekomen tijdens de gesprekken die gevoerd worden in het kader van de Belgisch-Nederlandse Commissie voor Grensoverschrijdende Onbevaarbare Waterlopen, die tweemaal per jaar bijeenkomt, noch tijdens het ingestelde informele ambtelijke overleg binnen de contactgroep Vlaanderen tussen Oost-, West- en Zeeuws-Vlaanderen. Ik beschik ook niet over exacte gegevens over de oorzaken van de verontreiniging of het aandeel van het uitstrooien van mest op gronden door Nederlanders verpacht aan Belgische landbouwers.

Indien bij volgende contactvergaderingen blijkt dat er door de Belgische veehouderij een vervuiling veroorzaakt wordt in Zeeuws-Vlaanderen zal ik niet nalaten een volledig onderzoek in te stellen naar alle verantwoordelijkheden en daarmee rekening te houden bij de verdere uitwerking van een regeling voor dierlijke meststoffen die voor advies bij de Raad van State ingediend is.

H. WECKX GEMEENSCHAPS MINISTER VAN ONDERWIJS EN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 10
van 18 april 1988
van de heer H. SUYKERBUYK

Valorisatie Certificaat Nederlands — Initiatieven

Het Certificaat Nederlands, werd onder verantwoordelijkheid van de Taalunie ontwikkeld. De resultaten zijn goed te noemen. In Nederland zou men dit Certificaat een bepaalde status willen verlenen, waardoor het mogelijk wordt dat anderstaligen in het basisonderwijs onderwijs mogen geven, mits de kennis van het Nederlands door het Certificaat Nederlands is aangetoond.

Deze valorisatie van het Certificaat Nederlands kan in Vlaanderen slechts gebeuren, na tussenkomst van de nationale Regering en wetgever.

De vraag of het in Nederland genomen initiatief in Vlaanderen aan een behoefte beantwoordt, blijft open. Het lijkt wel logisch de valorisering van het Certificaat voor het ganse Taaluniegebied, dus ook Vlaanderen, te onderzoeken.

Wil de Minister bevestigen deze zienswijze te delen en in die richting initiatieven te nemen.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen. Tijdens de bijeenkomst van 25 september 1986 heeft het Comité van Ministers van de Nederlandse Taalunie zijn volle medewerking toegezegd aan de totstandkoming van een geïntegreerd Nederlands-Vlaams Certificaat voor Anderstaligen met civiel effect.

Mijn voorganger heeft bij herhaling te kennen gegeven dat een gezamenlijke aanpak van een uniform Certificaat Nederlands voor Anderstaligen in het kader van de Taalunie wenselijk is.

Ik ben graag bereid hem in die zienswijze te volgen. Afgezien van het feit dat tot op heden voor het verlenen van enig civiel effect aan een dergelijk Certificaat de tussenkomst van de nationale wetgever nodig is, lijkt het mij ook mogelijk dat aan het verlenen van een civiel effect van dergelijk Certificaat voor de Vlaamse Gemeenschap specifieke problemen kunnen zijn gekoppeld, die deze in Nederland uiteraard niet heeft.

Niettemin kan ik u meedelen dat ik volledig het standpunt van het Comité van Ministers van 25 september 1986 in dit verband deel. Ik heb dan ook mijn administratie opdracht gegeven de diverse mogelijkheden te onderzoeken om op dit vlak enige vooruitgang te kunnen boeken.

Vraag nr. 12
van 21 april 1988
van de heer M. DESUTTER

Vakantiespreiding — Bevordering

Alle ons omringende landen kennen sedert geruime

tijd het systeem der vakantiespreiding. De voordelen onder andere op het vlak van de verkeersveiligheid, hoeven niet meer uiteengezet.

Om communautaire of andere redenen blijft ons land ter zake nog steeds achterop.

In elke beleidsnota over toerisme wordt de vakantie-spreiding aangekondigd.

Voor de zomervakantie 1988 kent men in Nederland een vakantiespreiding die naargelang de regio start op 2, 9, 16 of 23 juli.

De schoolvakanties in Nederland zijn ingedeeld in drie regio's : noord, midden en zuid.

Graag vernam ik wanneer ook in ons land concreet werk zal gemaakt worden van de vakantiespreiding. Tevens zou het mij genoegen doen te mogen vernemen wat ter zake werd gerealiseerd in 1987, hoeveel vergaderingen werden aan dit onderwerp gewijd, welke stappen werden er genomen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag betreffende de inspanningen die worden geleverd om te komen tot vakantiespreiding deel ik het geachte lid mee dat tijdens de vorige legislatuur een werkgroep werd opgericht onder het voorzitterschap van de waarnemend-directeur-generaal van de Administratie Onderwijs en Permanente Vorming.

Deze werkgroep had tot doel de mogelijkheden inzake vakantiespreiding te onderzoeken en een advies ter zake uit te brengen.

In deze werkgroep waren de inrichtende machten uit het onderwijs, de ouderverenigingen, de onderwijsvakbonden, de gezinsorganisaties, de jeugdraad, de socio-economische groepen en de diverse sectoren uit het toerisme vertegenwoordigd zodat de problematiek in zijn totaliteit aan bod zou kunnen komen. Ook een vertegenwoordiger van de Franse Gemeenschapsexecutieve werd op deze vergadering uitgenodigd.

Na twee vergaderingen waarin diverse mogelijkheden van vakantieplanning en -spreiding werden besproken, kwam de werkgroep tot de eensgezinde vaststelling dat een vorm van vakantiespreiding wellicht haalbaar is doch dat deze dient te gebeuren in afspraak en coördinatie met de Franse Gemeenschap.

Vanwege de bevoegde Gemeenschapsminister van de Franse Gemeenschap werd dit beaamd, doch werd eraan toegevoegd dat men voorafgaandelijk binnen de Franse Gemeenschap een voorstel van vakantieplanning diende uit te werken op basis van een behoeftenonderzoek.

Tijdens de vorige legislatuur is men er binnen de Franse Gemeenschap niet in geslaagd de voorbereiding in eigen midden af te werken, zodat ook binnen de Vlaamse Gemeenschap niet verder kon gewerkt worden.

Ik neem mij echter voor om zo spoedig mogelijk en binnen de Vlaamse Gemeenschap en met de Franse Gemeenschap het overleg omtrent de vakantie-regeling te hernemen.

Vraag nr. 13 van 3 mei 1988 van de heer N. DE BATSELIER

Investeringsprogramma's Vlaamse Executieve 1987 – Gerealiseerde projecten in de provincie Oost-Vlaanderen

In het investeringsprogramma van de Vlaamse Executieve is voor 1987 een bedrag voorzien van ca. 22 miljoen frank.

Mag ik opgesplitst per Vlaamse provincie vernemen welk bedrag tot op heden reeds is vastgesteld uit uw investeringsprogramma ? Tevens had ik graag vernomen in hoever de bedragen voorzien voor de provincie Oost-Vlaanderen verwezenlijkt of geëngageerd zijn voor 1987 ?

Mochten er met betrekking tot het engagement voor de provincie Oost-Vlaanderen bepaalde projecten tot hiertoe niet uitvoerbaar zijn, mag ik u dan vragen deze projecten, alsmede de redenen van niet-uitvoering te vermelden ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

Hiermede deel ik het geachte lid mede dat op zijn vraag het gecoördineerd antwoord zal verstrekt worden door de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Regering, Gemeenschapsminister van Economie.

E. BEYSEN GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 42 van 28 april 1988 van de heer E. BOCKSTAL

Plaatsen van plasteiktunnels – Vergunningsplicht

Artikel 44 van de wet op de stedenbouw en de ruimtelijke ordening van 29 maart 1962 omschrijft in het algemeen de werken die aan een voorafgaande stedenbouwkundige vergunning onderworpen zijn. In § 1 wordt in het tweede lid van punt 1 gepreciseerd dat onder het bouwen en plaatsen van vaste inrichtingen wordt verstaan : het oprichten van gebouwen, constructies of inrichtingen die... bestemd zijn om ter plaatse te blijven staan.

Het koninklijk besluit van 16 december 1981 tot wijziging van het koninklijk besluit van 16 december 1971 „tot bepaling van de werken en handelingen die vrijge-

steld zijn van het eensluidend advies van de gemachtigde ambtenaar” bepaalt zijnerzijds onder het 8” van artikel 1 dat als „kleine werken” kunnen worden aanzien : het plaatsen van plastiectunnels ten behoeve van land- en tuinbouwbedrijven, met een maximumhoogte van 1,9 m. In de toelichting bij dit koninklijk besluit wordt bepaald dat bedoeld worden : de grote plastic-tunnels die als serren of stapelplaatsen voor landbouwproducten worden gebruikt en waarin een volwassen persoon rechtop kan staan en die als bouwwerk kunnen aanzien worden.

Het is de geachte Minister wellicht bekend dat in de laatste jaren in de land- en tuinbouw vaak van dergelijke (vaak kleinere) plastiectunnels wordt gebruik gemaakt, voornamelijk om hieronder primeurgroenten voort te brengen. Bedoelde tunnels blijven slechts gedurende enkele weken of maanden op dezelfde plaats staan, om nadien te worden afgebroken en opnieuw gebruikt te worden voor een andere teelt, meestal op een ander perceel.

De aldus bedoelde „inrichtingen” worden dus gekenmerkt door het feit dat zij niet alleen tijdelijk en verplaatsbaar zijn ; bovendien worden zij meestal ook feitelijk regelmatig van de ene naar de andere plaats overgebracht.

Graag hadden wij van de geachte Minister vernomen of dergelijke inrichtingen, overeenkomstig art. 44 van de wet van 29 maart 1962, als vergunningsplichtig kunnen worden aanzien ; ermee rekening houdend dat bedoelde inrichtingen niet bestemd zijn om ter plaatse te blijven staan (wat art. 44 vereist) en dat zij niet vast met een bepaald perceel met een bepaald kadastraal nummer kunnen worden verbonden.

Tevens willen wij van de geachte Minister vernemen welke, in voorkomend geval, de procedure is die dient gevolgd voor het aanvragen en afgeven van de eventueel vereiste vergunning.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat voor het opstellen van plastiectunnels — kleine — die gedurende enkele weken op dezelfde plaats blijven staan om nadien te worden afgebroken en op andere plaatsen voor andere teelten — primeurgroenten — opnieuw te worden aangewend, geen bouwvergunning moet worden aangevraagd. conform artikel 44 van de gewijzigde wet op de stedenbouw.

Het plaatsen van dergelijke plastiectkappen, moet worden aangezien als een landbouwtechniek, met andere woorden niet als een bouwwerk waarvoor een vergunning nodig zou zijn.

Vraag nr. 43
van 28 april 1988
van de heer A. SCHELLENS

Gemeente Heist-op-den-Berg — Bevorderingsexamens

Door het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente Heist-op-den-Berg werden op 4 december

1985 de voorwaarden bepaald voor het opstellen van het examenprogramma van de niveau-overschrijdende bekwaamheidsproef van niveau 2 naar niveau 1. Bij beslissing van de gemeenteraad van 1 december 1987 werden drie personeelsleden bevorderd tot bureau-chef. Door de Gouverneur van de provincie Antwerpen werd op 3 februari 1988 beslist tot schorsing van de besluiten van het College van Burgemeester en Schepenen van 4 december 1985.

Bij de gemeenteraadszitting van 8 maart 1988 werd akte genomen van het schorsingsbesluit van 3 februari 1988, maar werd de bevordering van de drie personeelsleden gehandhaafd. Deze beslissing werd op 9 maart 1988 voor verder gevolg overgemaakt aan de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden.

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vraag, rekening houdend met de hoogdringendheid van dit dossier.

Welk is het standpunt dat de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden in dit dossier zal innemen voor het verstrijken van de wettelijke termijn.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lide mede te delen dat een grondig onderzoek besteed wordt aan de in zijn vraag aangehaalde aangelegenheid.

De conclusies van dat onderzoek zullen zo spoedig mogelijk aan het geachte lid rechtstreeks worden toegezonden.

Vraag nr. 44
van 29 april 1988
van de heer R. VAN STEENKISTE

Raad van Bestuur van erkilde culturele centra — Adviserende bevoegdheid inzake personeelsaangelegenheden

Het decreet van 16 juli 1973 betreffende de toekenning van weddetoelagen aan de cultuurfunctionarissen, werkzaam in culturele centra die het culturele leven in de Nederlandstalige Gemeenschap bevorderen (Belgisch Staatsblad van 16 oktober 1973) voorziet in artikel 4, paragraaf 1. 3^a, dat het cultureel centrum wordt beheerd door de inrichtende overheid, bijgestaan door een Raad van Bestuur, die is samengesteld voor de ene helft uit vertegenwoordigers van de inrichtende overheid en voor de andere helft uit afgevaardigden van de culturele raad.

Artikel 7, paragraaf 2, voorziet uitdrukkelijk dat de staffunctionarissen die worden tewerkgesteld in een cultureel centrum, beheerd bij toepassing van artikel 4, paragraaf 1, 3° a van het decreet worden benoemd door de inrichtende overheid van de Raad van Bestuur.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister of voor de aanwerving van personeelsleden (anderen dan staffunctionarissen) in een cultureel centrum ook het advies van de Raad van Bestuur verplicht is (bijvoorbeeld voor administratief personeel, technisch personeel en dergelijke) of met andere woorden :

strekt de adviseringsbevoegdheid van een Raad van Bestuur zich ook uit tot personeelsaangelegenheden ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de in zijn vraag aangehaalde materie een aangelegenheid uitmaakt die behoort tot de bevoegdheid van de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, aan wie de vraag eveneens werd gesteld.

Ik verwijs dan ook naar het antwoord dat zal worden verstrekt door de heer Gemeenschapsminister van Cultuur.

Vraag nr. 45 van 3 mei 1988 van de heer N. DE BATSELIER

Investeringsprogramma's Vlaamse Executieve 1987 — Gerealiseerde projecten in de provincie Oost-Vlaanderen

In het investeringsprogramma van de Vlaamse Executieve is voor 1987 een bedrag voorzien van ca. 22 miljoen frank.

Mag ik opgesplitst per Vlaamse provincie vernemen welk bedrag tot op heden reeds is vastgesteld uit uw investeringsprogramma ? Tevens had ik graag vernomen in hoever de bedragen voorzien voor de provincie Oost-Vlaanderen verwezenlijkt of geëngageerd zijn voor 1987 ?

Mochten er met betrekking tot het engagement voor de provincie Oost-Vlaanderen bepaalde projecten tot hiertoe niet uitvoerbaar zijn, mag ik u dan vragen deze projecten, alsmede de redenen van niet-uitvoering te vermelden ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het gecoördineerd antwoord op zijn vraag zal worden verstrekt door de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve en Gemeenschapsminister van Economie.

Vraag nr. 46 van 5 mei 1988 van de heer H. SUYKERBUYK

Belgisch-Nederlands verdrag inzake voorkoming dubbelbelasting — Correctiemogelijkheid inzake inning gemeentelijke aanvullende personenbelasting en aanpassing verdelingsregelen van het Gemeentefonds

De Minister is bekend met de situatie van gemeenten, waar een vrij groot aantal inwoners, krachtens een verdrag tussen België en Nederland dat — terecht ! —

dubbelbelasting wil voorkomen, geen gemeentelijke aanvullende personenbelasting betalen.

De aanpassing van het verdrag zou het de gemeenten mogelijk maken de gemeentelijke aanvullende personenbelasting te innen, bij diegenen, die thans een voorrecht van niet-betaling genieten.

De aanpassing van het verdrag vergt echter tijd en instemming van alle verdragsluitende partijen. Het lijkt daarom aangewezen naar alternatieve mogelijkheden uit te zien. De criteria van het Gemeentefonds voorzien erin dat de uitkeringen gestoeld worden op een basisbedrag per inwoner. Tegelijk zijn een aantal correctie-mogelijkheden voorzien. Eén daarvan is de speciale toestand, waarin zich de kustgemeenten bevinden. Uiteraard kan voor elk probleem „de speciale toestand” als oplossing ingeroepen worden. Toch kan men zich voorstellen dat bij een gemeente, die ingevolge internationale verdragen, belastingsopbrengsten moet ontberen omdat een beduidend aantal inwoners buiten het toepassingsgebied van één der voornaamste gemeentelijke belastingen, zijnde de aanvullende personenbelasting, valt, men van een speciale toestand kan spreken.

Kan de Minister overwegen en doen nagaan of de hierboven uiteengezette „Denkpiste” tot het oplossen van het probleem, waarvan sprake, kan leiden ?

Antwoord

Ik ben mij bewust van het probleem dat het geachte lid aan de orde stelt. Internationale verdragen tot vermindering van een dubbele belasting kunnen een oorzaak zijn van een gebrekkig fiscaal vermogen van sommige besturen en daardoor bijzondere problemen opleveren.

Het geachte lid is ervan op de hoogte dat het regeerakkoord voorziet in een aanpassing van de verdelingsregelen van het Gemeentefonds. Ik heb mijn administratie verzocht ter zake een studie te verrichten. Het voorstel van het geachte lid wordt in dat kader onderzocht.

Vraag nr. 47 van 6 mei 1988 van de heer K. DILLEN

Bezoek officiële delegatie stad Gent aan Tallin (Estland) — Aandacht lokale besturen voor bezetting Baltische landen

Bij mijn weten en daarvoor voortgaande op inlichtingen van het Ministerie van Buitenlandse Betrekkingen, werd de bezetting van de Baltische landen door de Sovjet-Unie nooit door België erkend. Verder is het een algemeen bekend feit dat de Baltische landen door de bezetters aan zware denationalisatie en russificatie onderworpen werden en blijven.

Graag vernam ik of het niet onoorbaar is dat een officiële delegatie van de stad Gent (onder leiding van de burgemeester en de schepenen van cultuur) een officieel bezoek brengt aan Tallinn, de hoofdstad van Estland.

Graag vernam ik verder wie de verantwoordelijken zijn voor dit officieel bezoek dat plaatsvindt van 7 mei

tot 14 mei 1988 en of de Minister het nodige doet om de verantwoordelijken terecht te wijzen.

Welke maatregelen neemt de Minister om de herhaling van dergelijk incident te voorkomen en te verhinderen dat lokale besturen in de toekomst zo de bezette volkeren van de Baltische landen smaden ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat, in zover mij bekend, het bedoelde bezoek plaatsgreep in het kader van de verzustering van de twee havensteden en van de in de stad Tallin georganiseerde Gentse weken.

Het lijkt mij tot het gebied van de gemeentelijke autonomie te behoren tot bezoeken met dergelijke strekking te besluiten.

Als toezichthoudende overheid bestaat mijn taak er trouwens enkel in ervoor te waken dat beslissingen van gemeenteoverheden niet strijdig zijn met de wet en/of het algemeen belang.

Geen enkele wettelijke bepaling lijkt mij te bestaan die een verzustering met of bezoeken aan buitenlandse steden verbiedt.

Voor het overige is het evenmin zo dat het mijn taak zou zijn in de plaats te treden van de gemeentelijke overheden om de opportuniteit van dergelijke acties af te lijnen, aangezien de beoordeling daarvan behoort tot het domein van de gemeentelijke autonomie.

Vraag nr. 48 van 9 mei 1988 van de heer F. VANDENBROUCKE

Ontbossing van het Bleek- en Rondebos te Linden — Afgifte kapvergunning en verplichte aanplanting nadien

De bevolking van Linden heeft met ontzetting vernomen dat er een gedeeltelijke ontbossing zou doorgaan in het Bleek- en Rondebos te Linden (vanaf het Lindenplein tot de Steenveldstraat).

Mag ik de geachte Minister hierover volgende vragen stellen.

1. Heeft het College van Burgemeester en Schepenen van Lubbeek een kapvergunning toegestaan aan de eigenaar van het Bleek- en Rondebos voor een gedeeltelijke ontbossing en zo ja, sinds wanneer ?
2. Moet de eigenaar van deze grootschalige ontbossing overgaan tot nieuwe aanplantingen ?

Antwoord

Ik kan het geachte lid mededelen dat, volgens de provinciale dienst van het Bestuur Landinrichting, Dienst Groen, Waters en Bossen, er geen sprake is van een „ontbossing” (bestemmingswijziging) in het Bleek-, 't Hoogen- en Rondebos te Linden (gezamenlijke oppervlakte van ongeveer 50 ha).

Als antwoord op de door het geachte lid gestelde vragen is het volgende te stellen.

1. De velling van de bomen heeft betrekking op een normale bosbouwkundige exploitatie (individuele dunning van te dichtstaande bomen of groepsgewijze dunning voor inboetingen), van bosbouwkundig gezien kaprijke bomen. Het College van Burgemeester en Schepenen heeft de eigenaar medege-deeld, dat er voor onderhoudskappingen geen kapvergunning vereist is.
2. Er is geen ontbossing voorzien. Tenzij inboetingen, zijn nieuwe beplantingen niet aangewezen.

Vraag nr. 49 van 9 mei 1988 van de heer J. TIMMERMANS

Commissie van Advies bij onteigeningsplannen — Samenstelling en vergoeding deskundigen

In het Belgisch Staatsblad van 16 april 1988 verscheen het besluit dd. 23 december 1987 van de Vlaamse Executieve houdende aanduiding van de leden van de Commissie van Advies bij onteigeningsplannen voor het Vlaamse Gewest, conform artikel 29 van de wet op de Stedebouw.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister :

1. de samenstelling (naam + adres) van de leden van de vorige Commissie ;
2. het totaalbedrag van de vergoedingen aan deze deskundigen uitgekeerd.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 9 mei 1988, heb ik de eer het geachte lid de volgende gegevens mede te delen :

1. samenstelling van de vorige Commissie van Deskundigen :

Voorzitter : de heer J. Zwaenepoel
Mariahof
Hovestraat 169, bus 11
2520 Edegem

Leden : de Heer K. Faes
Liersebaan 75
334 1 Halle-Zoersel
de heer R. Sepelie
Pastoor Pauwelsplein 1
2610 Wilrijk-Antwerpen

Vertegenwoordigers
van de Executieve : Mevrouw N. De Leyn
Parkstraat 10
3070 Kortenberg
de Heer D. Henkens
Eugeen Bosteelsstraat 12
9300 Aalst

2. het totaal uitgekeerd bedrag van de vergoedingen bedraagt netto 57.399,- fr. (64.400,- fr. bruto — 7.001,- fr. belastingen).

Vraag nr. 52
van 18 mei 1988
van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

Openluchtrecreatie — Structuurschema

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij meedelen of inzake openluchtrecreatie :

1. thans een structuurschema bestaat dan wel in voorbereiding is ;
2. wanneer de opdracht tot het opstellen van dergelijk schema gegeven werd of zal worden ;
3. wie met deze opdracht belast werd of zal worden ;
4. welke richtlijnen gegeven werden aan diegene(n) die dit schema opstelden of zullen moeten opstellen ;
5. op welke wijze overleg gepleegd werd of zal worden met de bevoegde diensten voor de openluchtrecreatie ;
6. welke organisatie (erkende en niet-erkende) geconsulteerd (zullen) worden, wanneer en op welke wijze ;
7. op welke wijze de geachte Minister of zijn bevoegde diensten bij het onderzoek van aanvraagdossiers, voor het bekomen van bouwvergunningen inzake openluchtrecreaties zich informeren van de noden, wensen en randvoorwaarden van de openluchtcreanten.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij een gedetailleerd antwoord verstrekken op elk van de bedoelde vragen ?

Antwoord

Hierbij deel ik het geachte lid mede dat de bevoegdheid inzake de openluchtrecreatie, zoals bedoeld in artikel 59bis, § 2, 1 van de Grondwet, toebehoort aan mijn collega, de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

P. BREYNE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
HUISVESTING

Vraag nr. 13
van 3 mei 1988
van de heer N. DE BATSELIER

In vesteringsprogramma 's Vlaamse Executieve 1987 — Gerealiseerde projecten in de provincie Oost-Vlaanderen

In het investeringsprogramma van de Vlaamse Executieve is voor 1987 een bedrag voorzien van ca. 22 miljoen frank.

Mag ik opgesplitst per Vlaamse provincie vernemen welk bedrag tot op heden reeds is vastgelegd uit uw investeringsprogramma ? Tevens had ik graag vernemen in hoever de bedragen voorzien voor de provincie

Oost-Vlaanderen verwezenlijkt of geëngageerd zijn voor 1987 ?

Mochten met betrekking tot het engagement voor de provincie Oost-Vlaanderen bepaalde projecten tot hiertoe niet uitvoerbaar zijn, mag ik u dan vragen deze projecten, alsmede de redenen van niet-uitvoering te vermelden ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het gecoördineerd antwoord op zijn vraag zal verstrekt worden door de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve en Gemeenschapsminister van Economie.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69, 5)

P. DEWAELE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 9
van 15 februari 1988
van de heer J. VALKENIERS

Statuut van de reisbureaus — Juridische toestand na vernietigingsarrest Arbitragehof van 10 juni 1987

Sedert haar stichting in 1975, dringt de Vereniging van Vlaamse Reisbureaus aan op een wijziging van de verouderde, achterhaalde en uitgeholde nationale wetgeving op de reisbureaus van 1965 (wet van 21 april 1965).

In 1979 verwijst de toenmalige Minister van Verkeer (Chabert) de sector naar de Gemeenschapsminister van Cultuur die bevoegd zou zijn. Als goede Vlamingen en oprechte federalisten juichen wij deze uitbreiding van de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap toe.

De Vlaamse Raad stemt (unaniem) het decreet van 21 maart 1985 houdende het statuut van de reisbureaus. Dit decreet heft de wet (met of zonder uitvoeringsbesluiten ?) van 21 april 1965 op (art. 14).

Het Arbitragehof vernietigt op 10 juni 1987 gedeeltelijk het decreet van 21 maart 1985, maar niet het artikel 14. Volgens sommige juristen blijft de nationale wetgeving dus opgeheven.

Hetzelfde Arbitragehof bevestigt vroegere arresten van de Raad van State dat de nationale overheid bevoegd is inzake vestigingsvoorwaarden maar dezelfde overheid heeft nog altijd niet bepaald welke Minister bevoegd is (ondanks een uitdrukkelijke vraag van de Vlaamse Executieve).

De Minister van Verkeer beschikt met over de administratie om vergunningen af te geven. Hij is blijkbaar ook niet geïnteresseerd.

Toch komt er op 22 oktober 1987 een koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 30 juni 1956 houdende het statuut van de reisbureaus.

In de praktijk zou het Vlaamse Commissariaat-Generaal voor Toerisme, samen met het adviesorgaan (Technisch Comité voor de Reisbureaus) het koninklijk besluit van 22 oktober 1987 moeten toepassen. Het VCGT is echter, volgens het Arbitragehof en de Raad van State, niet bevoegd inzake de vestigingsvoorwaarden.

Wat moet er nu gebeuren om deze situatie eens eindelijk op te klaren ?

Antwoord

Op de door het geachte lid gestelde vraag heb ik de eer hem het volgende mede te delen.

Op 10 juni 1987 vernietigde het Arbitragehof gedeeltelijk het decreet van 21 maart 1985. Het Hof stelde vast dat de regelen inzake vestigingsvoorwaarden een nationale materie zijn.

Na overleg met de nationale Regering werd overeengekomen dat het VCGT zeker tot op het ogenblik dat het decreet van 21 maart 1985 wordt ingetrokken zal instaan voor de toepassing van de nationale regelen inzake reisbureaus.

De Minister van Verkeer pleegde omtrent de wijzigingen van 22 oktober 1987 van het koninklijk besluit van 30 juni 1966 overleg met de drie Gemeenschappen.

In de praktijk treft het VCGT beslissingen in uitvoering van de ter zake geldende nationale reglementering. De Raad van State stelde in het advies L.18150/8 omtrent het voorontwerp van het decreet houdende „de opheffing van het decreet van 21 maart 1985 houdende het statuut van de reisbureaus” dat deze beslissingen reglementair genomen worden”.

Vraag nr. 44 van 8 april 1988 van de heer F. BOSMANS

Nederlandse auteurs — Subsidieregelingen

Voor zover mij bekend worden door de Vlaamse Gemeenschap auteurs gesteund in hun literaire activiteiten door toekenning van toelagen, reis- en werkbeurzen, aankoop van werken, schoollezingen, addititonele honoraria voor publikatie in tijdschriften, creatiepremijs enz.

Ik zou het op prijs stellen van de heer Gemeenschapsminister van Cultuur te vernemen :

1. of ook auteurs, die de Nederlandse nationaliteit bezitten van deze subsidieregelingen kunnen genieten ;
2. zo ja, welke Nederlandse auteurs aldus werden gesteund in 1986 en 1987. voor welk bedrag (per auteur) en voor welke activiteit.

Antwoord

Hierbij deel ik het geachte lid mee dat enkel Vlaamse schrijvers kunnen genieten van de hiernavermelde subsidieregelingen : werk- en reisbeurzen, literaire lezingen, creatie- en vertaalpremijs.

Wat betreft subsidiëring van de aankoop van boeken komen ook Nederlanders in aanmerking als hun boek handelt over de Vlaamse literatuur.

Bij de additionele honoraria (dit zijn toelagen die aan de literaire tijdschriften worden verleend naar rata van het aantal bladzijden die aan letterkunde worden gespendeerd en die door de tijdschriften moeten worden doorgestort aan de auteurs) wordt geen onderscheid gemaakt tussen Vlaamse en Nederlandse schrijvers. Beiden komen in aanmerking van additionele honoraria.

In het kader van de internationale culturele samenwerking werden lezingen van Nederlanders in Vlaanderen gesubsidieerd. Dit gebeurde door het verlenen van een toelage aan de organisators :

1986 :

Vóór 1 april 1986 was het Commissariaat-Generaal voor Internationale Culturele Samenwerking ter zake bevoegd. Vanaf 1 april 1986 werden volgende lezingen gesubsidieerd :

- Davidsfonds Essen : M. Biesheuvel, M. Van Keulen
- Behoud de Begeerte : R. Campert
- POB Aalst : M. Diekmann.

1987 :

- Davidsfonds Essen : H. De Graaf, A. Van Der Heyden
- VZW Recent(sie) : C. Offermans, H. Haese, J. Kersten, J. Kruithof
- Masereelfonds : M. Dekker
- POB Aartselaar : E. Hartman
- Middagen van de Poëzie Brussel : T. De Loo, R. Campert, W. Van Toorn
- Jeugdboekenweek : E. Hartman, H. Barnard, G. Kernkamp, M. Diekmann, J. Van Leeuwen, Thee Tjong Khing, J. Terlauw, Vos-Dahmen-Van Buchhout, M. Dekker, H. Kakebeeke, I. en D. Schubert, J. De Zanger, A. De Vries, W. Wilmink

Vraag nr. 46 van 14 april 1988 van de heer G. ANNEMANS

Europese bijeenkomsten — Afvaardigingen van België

Kan u mij zeggen wie momenteel België vertegenwoordigt op Europees vlak ten aanzien van materies die werden gefederaliseerd ?

Zo heeft er op 28 mei in Brussel een vergadering plaats met de Ministers van Cultuur van de 12 Lid-staten. Wie zal daar België vertegenwoordigen ? In welke zin moet artikel 59bis, paragrafen 2 en 3 van de Grondwet ter zake worden geïnterpreteerd ?

Op 11 november 1987 werden wij vertegenwoordigd door de heer Fagnoul van de Duitse Gemeenschap. Kan men omwille van de Belgische problemen Duitstaligen blijven sturen naar Europese vergaderingen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, kan ik het geachte lid mededelen, dat het de Voorzitter van de Vlaamse Executieve is, die bevoegd is voor de coördinatie van de externe betrekkingen. Een volledig — voor alle gemeenschap- en gewestmateries — relevant antwoord kan dan ook slechts bij zijn ambt bekomen worden.

Vraag nr. 49
van 14 april 1988
van de heer L. VAN DEN BOSSCHE

BRT-krediet — Beslissing in het Regeerakkoord van de Vlaamse Executieve

Het Regeerakkoord van de Vlaamse Executieve van 30 januari 1987 bevat volgende passage in verband met het te begroten BRT-krediet voor 1988 :

„De Vlaamse Regering zal voor 31 maart 1988 een evaluatie doorvoeren van de beslissing van 19 november 1987”.

1. Om welke beslissing gaat het hier ?
2. Wat is de aard van die beslissing ? Betreft het een besluit van de Vlaamse Executieve ?
3. Wat is de inhoud van deze beslissing ?
4. Welke conclusies zijn na 31 maart 1988 getrokken uit de evaluatie van deze beslissing ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Naar aanleiding van de bespreking nopens het ontwerp-besluit van de Vlaamse Executieve houdende erkenning van de Vlaamse Televisiemaatschappij als niet-openbare televisievereniging voor de gehele Vlaamse Gemeenschap, heeft de Vlaamse Executieve op 19 november 1987 een aantal beslissingen genomen met betrekking tot het Medialandschap. Die beslissingen betroffen in essentie de erkenning zelf van VTM als landelijke niet-openbare televisievereniging, het positief advies naar de Nationale Regering toe voor het verlenen van een machtiging aan VTM om handelspubliciteit in de programma's op te nemen, dit voor de duur van zijn erkenning ; bovendien werden parallel daarmee een aantal beslissingen getroffen naar de BRT toe. In essentie werd toen besloten dat met ingang van 1 september 1988 de openbare omroep geen commerciële publiciteit meer mag uitzenden, noch inkomsten mag verwerven uit sponsoring. Tevens werd de aanzet gegeven om de BRT naar de toekomst toe een nieuwe gemeenschapsoopdracht te definiëren als public service, met inbegrip van een herwaardering van de daartoe ter beschikking gestelde middelen. In dat verband werd ook beslist dat de Vlaamse Executieve zich zal steunen op de conclusies die gehaald zouden worden uit de BRT-doorlichting en tevens rekening houden met het verlies aan inkomsten uit niet-commerciële publiciteit en sponsoring.

2. De sub. 1 vermelde beslissing betreffen dan ook

geen besluiten van de Vlaamse Executieve in de legistische betekenis van het woord, behalve wat de erkenning van VTM betreft.

3. Voor het antwoord op deze vraag, kan verwezen worden naar wat sub. 1 is gesteld.
4. In antwoord op deze vraag moet gesteld worden wat volgt. De door het geachte lid geciteerde passus uit het huidige regeerakkoord, dient in zijn volledige samenhang te worden gelezen. Inderdaad wordt in het regeerakkoord gesteld als uitgangspunt dat de opdracht van de BRT, van een bijzonder gemeenschapsbelang blijft ondermeer als cultuurinstrument, en dat diezelfde BRT over een voldoende financiering met openbare middelen moet beschikken.

Het regeerakkoord stelt dan ook dat daarom de BRT-dotatie zal worden bepaald als een vast percentage van de opbrengst van hun kijk- en luistergeld. Dit percentage zal mede moeten bepaald worden op basis van de nieuwe taakomschrijving van de omroep als public service. Teneinde deze doelstelling te kunnen bereiken, wordt in het akkoord gesteld dat de Vlaamse Regering voor 31 maart 1988 een evaluatie zal doorvoeren van de sub. 1 bedoelde beslissing. Om die evaluatie te kunnen doen zal de Vlaamse Regering rekening houden met 2 elementen. Een eerste element is de stand van uitvoering van de implementatie van de BRT-doorlichting en de daaruit in 1988 voortvloeiende besparingen.

Een tweede element is de tegensprekelijke kwantificering van het door de BRT geleden verlies aan inkomsten uit niet-commerciële publiciteit en sponsoring.

In casu werd dan op 13 april 1988 een brief geschreven naar de BRT, in verband precies met de uitvoering van de beslissing van de Vlaamse Executieve dd. 19 november 1987.

Met dit schrijven werd de BRT aangemaand een exacte becijfering te laten worden van het precieze geleden verlies aan inkomsten uit niet-commerciële publiciteit en sponsoring. Immers deze berekening viel niet af te leiden uit het rapport dat de overheid mocht ontvangen van de BRT zelf, wat de implementatie van de doorlichting betreft.

Op 11 mei 1988 heeft de Vlaamse Executieve dan een amendement goedgekeurd op de ontwerp-begroting 1988 van de Vlaamse Gemeenschap, ter verhoging van de BRT-dotatie met een bedrag van 65 miljoen. Dit bedrag weerspiegelt het verlies aan inkomsten uit niet-commerciële publiciteit en sponsoring, tgv. de toepassing van de beslissing van 19 november 1987 voor het jaar 1988.

Vraag nr. 50
van 14 april 1988
van de heer L. VAN DEN BOSSCHE

Doorgifte van omroepprogramma's in de netten voor kabel distributie — Reglementering

1. Op basis van welk artikel van het decreet van 28

januari 1987 is het aan de verdelers toegelaten om de programma's door te geven van de abonnee-tv Filmnet ? Op basis van welke wettelijke bepalingen gebeurde dit voor het decreet van 28 januari 1987.

2. Op basis van welk artikel is (was) het aan de verdelers toegelaten om de aandacht te richten op de programma's van Filmnet door middel van een centrale inzet in het mozaïekschermbild en bijhorend geluid ?
3. Wanneer en onder welke voorwaarden is een toelating gegeven tot doorgifte via de kabelnetten van volgende programma's : Filmnet, TFI, TVI, ITV, Super Channel, Sky Channel ?
4. Op welke manier denkt de Minister op te treden tegen de verdelers die zich niet houden aan de bepalingen van het decreet van 28 januari 1987 ?
5. Welke wetgeving is van toepassing op de kabeldistributienetten in Brussel-Hoofdstad welke niet zijn te beschouwen „als instelling gevestigd in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, die wegens hun activiteiten moeten worden beschouwd als uitsluitend behorend tot de Vlaamse Gemeenschap” ? Zijn deze kabelnetten verplicht hetzij in de mogelijkheid tot doorgifte van de private televisieverenigingen bedoeld in het decreet van 28 januari 1987 ?

Antwoord

1. De behandeling van wat uiteindelijk het decreet van 28 januari 1987 is geworden, heeft ruim 6 jaar geduurd. In die overgangperiode, en dus vóór de definitieve goedkeuring in de Vlaamse Raad van het kabeldecreet, werd door mijn voorganger aan bedoelde betaalomroep, een voorlopige toelating gegeven. Van zodra het kabeldecreet was goedgekeurd, én gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad, werd de betrokken maatschappij aangeschreven met de aanmaning zich in regel te stellen met de bepalingen van het decreet van 28 januari 1987.
2. Het bekendmaken van het aanwezig zijn op de kabel van de programma's van bedoelde betaalomroep, door middel van de centrale inzet in het mozaïekschermbild, is een zaak die louter behoort tot de bevoegdheid van de betrokken distributiemaatschappij. Overigens is het zo dat zelfs in het thans van kracht zijnde decreet van 28 januari 1987, bij wege van zijn artikel 4, het de verdeler toegestaan is de abonnees door middel van klank- en beeldbericht in te lichten omtrent de verdeelde programma's.
3. Wat de vraagstelling betreft met betrekking tot de betaalomroep Filmnet, moge verwezen worden naar wat gesteld werd sub. 1 en 2 van dit antwoord. Wat de andere door de vraagsteller vermelde televisieverenigingen betreft, kan nogmaals herhaald worden dat voor elk van deze kandidaten, een aantal aanvragen door de distributiemaatschappijen werden ingediend bij de overheid. De aanvragen werden in globo overgemaakt aan de Mediaraad die ter zake zal een advies moeten geven tegen einde van de maand mei. Met andere woorden, deze vragen tot toelating zijn momenteel nog in onderzoek.

4. In antwoord op deze vraag, moet worden gesteld dat een en ander voorbarig is. Op dit ogenblik zijn geen tekenen zichtbaar dat bepaalde verdelers zich niet zouden houden aan de bepalingen van het decreet van 28 januari 1987. Bovendien is het geachte lid bekend dat het kabeldecreet van 28 januari 1987 in generlei sanctie voorziet ten aanzien van de verdelers. Dat is alvast de wil van de decreetgever geweest.

Het geachte lid zal zich herinneren dat tijdens de besprekingen van het kabeldecreet, een door hem ondertekend amendement werd aanvaard, er toe strekkende een strafbepaling uit het ontwerp te schrappen. De onderliggende motivering hiervoor bleek te zijn dat deze decretale regeling hoe dan ook afdwingbaar was via de regelen van het gewone strafrecht.

5. Een antwoord op de vraag welke de toepasselijke wetgeving is op de kabeldistributiemaatschappijen in Brussel-Hoofdstad welke niet beschouwd zijn als unicommutair, behoort niet tot de bevoegdheid van de Vlaamse Executieve.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 69,5)

P. DEWAEL GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 52
van 19 april 1988
van de heer J. GEYSELS

Recyclagepapier — Gebruik in de administratie van de Vlaamse Gemeenschap

Kan de Minister enige toelichting verschaffen betreffende het gebruik van recyclagepapier bij de diensten van het kabinet en van de administratie ?

Wordt er gebruik gemaakt van recyclagepapier, en zo ja, in welke mate ? Zo neen : welke zijn dan de redenen hiervoor ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Vraag nr. 55
van 21 april 1988
van de heer J. SAUWENS

Kerkorgels — Restauratie

In Limburg is er heel wat beroering ontstaan omtrent de schandalige toestand van de kerkorgels.

Mag ik van u vernemen welke bedragen van 1970 tot op heden zijn betoelaagd tot herstel van kerkorgels in de vijf Vlaamse provincies, per dienstjaar ?

Hoeveel aanvragen tot restauratie zijn thans in behandeling bij de Commissie van Monumenten en Landschappen ? Welke sommen voorziet u tot betoelaging dit jaar ?

Vraag nr. 56
van 21 april 1988
van de heer J. CAUDRON

Doping in de sport — Beteugeling

Wanneer een atleet bij een controle door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap betrappt wordt op het gebruik van doping, wordt ook de federatie ingelicht teneinde deze toe te laten een schorsing uit te spreken.

Kan een atleet die geschorst wordt door een landelijke erkende federatie beroep aantekenen tegen deze schorsing bij de nationale koepel of blijft de beslissing van een landelijke federatie onherroepelijk ?

Vraag nr. 57
van 21 april 1988
van de heer J. CAUDRON

BOIC — Subsidiëring door Vlaamse Gemeenschap

Het BOIC blijft — tegen de letter en de geest van het decreet van maart 1977 — zich opwerpen als de vertegenwoordiger van de Belgische sport.

Het BOIC weet zeer goed dat de sport tot de bevoegdheid van de Gemeenschappen behoort, maar geeft reeds meer dan 10 jaar blijk van onwil en minachting voor de wet. Het blijft onbegrijpelijk dat het BOIC desondanks jaarlijks geldelijke steun krijgt van de Vlaamse Gemeenschap, vooral onrechtstreeks langs parastatale instellingen.

Is de Minister bereid om elke verdere geldelijke steun — ook deze ter gelegenheid van de Olympische Spelen te Seoel — afhankelijk te maken van de aanpassing van de structuur van het BOIC van het decreet van maart 1977.